

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO XI

ŠTEVILKA 98

APRIL
1983

Usposabljanje delegatov teče

Odbor za družbenopolitično izobraževanje pri občinskem sindikalnem svetu Vrhnika nadaljuje z uresničevanjem svojega programa družbenopolitičnega usposabljanja delegatov vrhniških delovnih organizacij. Tako je v soboto, 16. 4. 1983 organiziral seminar vodje delegacij in namestnike delegacij za zbor združenega dela SO Vrhnika. Program seminarja je bil naslednji:

- politični sistem socialističnega samoupravljanja, predavateljica Ljudmila Berčič,
- delegacije, vloge delegacij delegatov, predavateljica Ljudmila Berčič,
- nacionalno vprašanje in

graditev jugoslovanske federacije, predavatelj Drago Flis, — zagotavljanje pogojev za delo delegacij — nekatere neposredne naloge vodij delegacij, predavateljica Marina Jereb. Seminar je trajal od 7.30 do 15.30 in se ga je kljub temu, da so bila vabila poslana v vsako organizacijo, od 60 vabljenih vodij udeležilo samo 20! Morda je bila tako slabemu obisku kriva sobota, dela prost dan? Toda morda se bodo prav tisti, ki se seminarja niso udeležili, potem izgovarjali, da ne morejo delovati, ker se jim pri delu in izobraževanju za opravljanje te funkcije ne pomaga in so prepuščeni samim sebi? Tokrat bi bilo tako mnenje neupravičeno.

Z. T.

Gradnja novega vodovoda, kot pravijo izvajalci, dobro napreduje. Pripeljali so že »konstrukcije«, ki bodo nosile cevi čez Ljubljano, Ljubijo in Bistrico in bodo v kratkem začeli že z montažo. Tudi na najzahtevnejšem »terenu«, polagajo še zadnje metre cevovoda in računajo, da bodo v maju zabetonirali še preostale jaskhe.

Ob 27. aprilu — dnevu OF, 1. maju — prazniku dela in 6. maju — občinskemu prazniku iskrene čestitke vsem delovnim ljudem in občanom

Skupščina občine
Družbenopolitične organizacije
in Samoupravne interesne skupnosti

OBČINSKI PRAZNIK

6. maj — osvoboditev Vrhnike

6. maja sta bili osvobodjeni Vrhnika in Borovnica in na ta dan praznujemo občinski praznik. Tudi letos ga bomo svečano praznovali z vrsto prireditev. Osrednji dogodek pa bo slavnostna seja občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij. 6. maja ob 17. uri v Cankarjevem domu na Vrhniki. Slavnost se bo pričela z jugoslovansko himno. Prisotne

bo pozdravil predsednik občinske skupščine Andrej Vidovič, sledil pa bo slavnostni govor.

Ob tej priložnosti bodo podelili tudi Cankarjeve plakete, srebrna priznanja OF in državna odlikovanja. Nato pa se bo slovesnost nadaljevala z recitalom »Balada o trobenti in oblaku«.

Torej, srečajmo se na prireditvah, posvečenih občinskemu prazniku!

Program prireditev

ob praznovanju občinskega praznika in dneva mladosti

21. 4. 1983 ob 18.00 uri 16. revija otroških in mladinskih pevskih zborov v OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki.

22. 4. 1983 ob 19.00 uri 16. revija odraslih pevskih zborov v Cankarjevem domu na Vrhniki.

23. 4. 1983 do 30. 4. 1983 lokalna mladinska delovna akcija na Pokojišču

6. 5. 1983 ob 16.00 uri promenačni koncert Pihalnega orkestra po ulicah Vrhnike; ob 17.00 uri slavnostna seja zborov Skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij v Cankarjevem domu.

10. 5. 1983 ob 16.30 sprejem Štáfete mladosti.

15. 5. 1983 ob 8.—13.00 ure množično streljanje z MK puško v Matjaževki.

21. 5. 1983 zaključek mladinske športne olimpiade in slavnostna seja občinske konference ZSMS ob Dnevu mladosti.

18. 6. 1983 ob 10.00 uri odkritje spominskega obeležja uspešnih napadov XIV., XV. in XVII. divizije pri Štampetovem mostu.

FINANCIRANJE KOMUNALNEGA GOSPODARSTVA

Dogovarjanje z Ljubljano

Financiranje komunalnega gospodarstva je že vrsto let pereč problem v naši občini. Na eni strani gre za uvedbo finančnih virov, ki so v drugih srednjih občinskih občinah, na drugi strani pa za problem velikega odliva delovne sile v druge občine in s tem tudi sredstev, ki jih ti delavci združujejo iz dohodka TOZD (osnova BOD) in jih v obliki povračil prispevajo za obnovo in razvoj kolektivnih komunalnih naprav v kraju sedeža TOZD oz. OZD, probleme in potrebe po teh storitvah pa rešujejo v kraju bivanja.

Zaradi neenakopravnega položaja teh delavcev po primestne občine, kjer je dnevna migracija velika (Grosuplje, Domžale, Litija, Kamnik, Vrhnika) pregledale že pri sprejemanju Zakona o komunalnih dejavnostih domičilni princip združevanja sredstev v te namene, vendar predloga predlagatelj zakona ni sprejel, ampak dopustil (39. člen Zakona) možnost sporazumevanja.

Zaradi omenjenih razlogov so primestne komunalne skupnosti predlagale poseben samoupravni sporazum (podoben stanovanjskemu) o razdelitvi sredstev za delavce, ki se dnevno vozijo na delo. Za realizacijo tega sporazuma je Zveza komunalnih skupnosti SRS imenovala posebno komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki treh ljubljanskih občin, Mali (Litija), Preskar (Domžale), Modrijan (Vrhnika) in pred-

stavnik zveze.

V aprilu 1983 je predlagani poseben samoupravni sporazum o razdelitvi sredstev za vzdrževanje in obnovo skupnih komunalnih naprav, ki jih delavci združujejo v obliki povračil iz dohodka TOZD za delavce, ki se dnevno vozijo na delo, obravnaval Koordinacijski odbor za stanovanjsko in komunalno problematiko pri Mestni konferenci SZDL Ljubljana.

Menili so, da je treba Samoupravnemu sporazumu dodati še pisno obrazložitev in preveriti veljavnost.

Predstavniki primestnih občin oziroma pobudniki pa se morajo zaradi dodatnih obrazložitev udeležiti sej občinskih konferenc SZDL ljubljanskih občin.

Višina prispevka (1,10 odstotka iz Ljubljani) pa mora biti vsaj enaka v vseh občinah, ki se bodo sporazumevale, da bo sporazum obravnavan v vseh OK SZDL Ljubljane in regije. Medobčinskih SZDL in komunalnih skupnostih in da je potrebno ponovno preveriti izpolnjevanje dogovora o skupnih temeljnih planov udeležencev medobčinskega sodelovanja za obdobje (1981—85).

Pri tem je potrebno poudariti, da gre za okrog 25 odstotkov dodatno pridobljenih sredstev (domičilni princip), ki bodo namenjeni za programe komunalnih skupnosti in za enakomernejšo razdelitev oz. obremenitev dohodka posameznih TOZD oziroma OZD.

Prostorska preobrazba k s vrhnika

KRAJANI VRHNİKE!

V nedeljo, 8. maja 1983, se bomo odločali o prostorski preobrazbi krajevne skupnosti Vrhnika.

Glasovanje bo po odločitvi volilne komisije potekalo na trinajstih voliščih, od 7.00 do 19.00 ure.

Pravico glasovanja imajo vsi polnoletni krajan, ki so stalno prijavljeni na območju krajevne skupnosti Vrhnika.

ODLOČITEV O PREOBRAZBI KRAJEVNE SKUPNOSTI JE IZREDNO POMEMBNA ZA NADALJNI RAZVOJ SAMOUPRAVNIH ODNOSOV IN ŽIVLJENJA NA VRHNİKI, ZATO Z UDELEŽBO NA REFERENDUMU DOKAZIMO SVOJO SAMOUPRAVLJALSKO ZAVEST IN PRIPADNOST SVOJEMU KRAJU! AKCIJSKI ODBOR

Referendum — naša obveznost

Redka je priložnost, ki tako poveže vse ljudi enega mesta, da bi zbrali dovolj moči za premišljeno odločitev, kakršna je referendum o drugačni samoupravni organiziranosti. Bili pa bi skregani sami s seboj, če bi se zdaj začeli prepričevati o nepotrebnosti početja za spreminjanje odnosov v krajevni skupnosti, v kateri živimo. Velikokrat, vse pogostejše, smo se namreč srečevali z omejeno pametjo, da je nevarno »izpuščanje zadev iz rok« in da zato ne gre dovoljevati, da bi se uveljavila široka pobuda občanov pri urejanju skupnih zadev. Zavoljo tega, ker smo malo storičili za razvednotenje takih nazorov, smo počasi prihajali do spoznanj, kateri in kako globoki tokovi ter procesi so pravniki, da nas potisnejo naprej. Prej kot to smo zmoto dojeli, da je smisel politične akcije za preobrazbo krajevne skupnosti v njeni drobitvi? Zaradi tega so vznikali občutki ogroženosti v »svoji oblasti«, kar je samo po sebi porajalo odpor do kakršnegakoli razmišljanja, da bi spremenili obstoječe razmere. Zato smo izgubljali veliko časa in moči ter se raje zatekali k nepomembnim polemikam okrog poteka bodočih meja med novonastalimi krajevnimi skupnostmi, se kregali zaradi obrobnih vprašanj, ustvarjali nezdruživo vzdušje, špekulirali, kar nas je končno razdvajalo in slabilo.

Očitno smo tudi tako vendarle zoreli in začeli razumevati resnico, da se mora socializem razvijati na podlagi človekovega hotenja. S tem smo oslabili omahovanja in dvome glede celovitega družbenega smisla krajevne skupnosti. To je dosti več, kar na prvi pogled prinaša zasnovano preoblikovanje krajevne skupnosti. Okoliščine vplivajo na naloge krajevne skupnosti in tudi sodobni način življenja razkriva smisel urejanja naših vsakdanjih problemov v sicer ozkih mejah kraja, kjer živimo.

V tem času, na kar redkokdaj pomislimo, je volja že izčrpana moči, in volja more biti koristna le takrat, ko gre v korak z razumom. Zato tudi zdaj ni več pomembno, da smo v svoji zaletavi preproščini iskali vzroke za razčlovečenje medsebojnih odnosov, predvsem ali pa zgolj, v velikosti krajevne skupnosti, pri tem pa prezrili vplivanja privatizma potrošniške družbe, ki z vsjo silovitostjo gneta našo duševnost. Zato so se vezi med nami velikokrat rahljale in trgale, veliko ljudi je osamljenih. Najpomembnejši razlog za to je dejstvo, da krajan še vedno ne morejo neposredno vplivati na možnosti in sredstva svojega življenja ter dela v prostoru, v katerem živijo. To je odsej premočno razvitih socialističnih samoupravnih družbenih odnosov. Potemtakem si je ne le želeli, ampak je potrebno zato vse storiti, da bodo vsi ljudje z lastnim ravnanjem vplivali na razvoj vsega spleta družbenih odnosov in se ob tem delu zbliževali, se med seboj spoštovali, si pomagali. Taka naj bi bila osnovna namera predlaganega preoblikovanja zdajšnje samoupravne in prostorske organiziranosti vrhniške krajevne skupnosti.

Nič lepšega se ne more zgoditi kot to, da v novih krajevnih skupnostih spet oživimo čut in prakso socialistične solidarnosti med ljudmi, da bomo skupaj lažje urejali skupne probleme, nesebično delali in postali človeku človek. To je tako veliko, da referendum sodi šele v začetek ustvarjanja pogojev za spremembo našega načina življenja, za izboljšanje medsebojnih odnosov in nas samih. Priložnost pač, ki je redka v življenju in ni je zapraviti.

Zapomnite si datum 10. maj — Titova štafeta

Kaj se bo dogajalo 10. 5. 83? Najboljše dogodek za mlade v naši občini in tudi za ostale. Ponesli bomo Titovo štafeto mladosti skozi našo občino. Mladinci že pripravljamo sprejem štafete. Občani, pridite na manifestacijo. Pokažimo, kdo in kaj smo, kaj želimo, da je za nas prava pot — Titova pot samoupravnega socializma.

Pot bo štafeto vodila po Voljčevi, Ulici 6. maja, po Tržaški cesti čez Loško, skozi Verd in Bistro do Borovnice, kjer se bo ustavila pred šolo ob približno ob 17.40. Iz šole pa jo bo pot vodila mimo borovniškega vialukta, skozi novo vas proti Podpeči.

Prosimo vse lastnike hiš in hišne svete, katerih stanovanjske hiše stojijo ob poti po kateri bo šla štafeta, da izobesijo zastave, očistijo okolico in pozdravijo štafeto mladosti.

M. K.

Na konferenci so mladi pregledali aktivnosti in delovanje zadnjih šestih mesecev in se dogovorili za vrsto pomembnih aktivnosti do konca oktobra.

8. maj — odločitev za tri krajevne skupnosti

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Ur. l. SRS št. 23/77), 75. in 121. člena Statuta občine Vrhnika (Ur. l. SRS št. 31/79 in 5/82) ter 36. člena Statuta KS Vrhnika je skupščina krajevne skupnosti Vrhnika na seji dne 5. 4. 1983 sprejela

SKLEP o razpisu referenduma o prostorski preobrazbi krajevne skupnosti Vrhnika

1. člen

Skupščina krajevne skupnosti Vrhnika razpisuje referendum za območje cele krajevne skupnosti, na katerem se bodo občani krajevne skupnosti izjavljali o prostorski preobrazbi sedanje krajevne skupnosti.

Območje sedanje krajevne skupnosti Vrhnika se razdeli na tri dele in se ustanovijo tri krajevne skupnosti (glej skico)

1. Krajevna skupnost CENTER, ki obsega območje znotraj meje, ki poteka od mostu na Ljubljani po Cankarjevem trgu, Stari cesti, Volčevi cesti do Tržaške ceste in po njej do mostu na Hribovskem potoku (pri IUV) od tega pa po Hribovskem potoku do izliva v Ljubljano in po njej do mostu čez Ljubljano na cesti Vrhnika — Borovnica.

2. Krajevna skupnost BREG, ki obsega območje znotraj meje, ki poteka od mostu na Ljubljani, po Cankarjevem trgu in Stari cesti do hišne številke 22, od tod po poti na Trojico do meje s krajevno skupnostjo Stara Vrhnika, nadalje pa po meji s krajevno skupnostjo Ljubljana in Sinja gorica do Ljubljane ter po njej do mostu čez Ljubljano na cesti Vrhnika — Borovnica.

3. Krajevna skupnost VAS, ki obsega območje znotraj meje bodočih krajevnih skupnosti CENTER in BREG in znotraj meje sedanjih krajevnih skupnosti Stara Vrhnika, Zaplana, občine Logatec in krajevne skupnosti Verd.

Skupščine novih krajevnih skupnosti se pooblašajo, da s svojimi statuti določijo imena in sedeže krajevnih skupnosti.

2. člen

Referendum bo v nedeljo, dne 8. 5. 1983, od 7. do 19. ure na volilnih mestih, ki jih določi volilna komisija krajevne skupnosti Vrhnika.

3. člen

Za izvedbo referenduma se smiselno uporabljajo določila zakona o volitvah in delegiranju delegatov v skupščine.

Volilna komisija krajevne skupnosti določi volišča, imenuje volilne odbore, spremlja njihovo delo in po referendumu pripravi poročilo o izidu referenduma ter ga predloži skupščini krajevne skupnosti.

4. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo občani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku za območje krajevne skupnosti Vrhnika.

5. člen

Na referendumu se glasuje neposredno, tajno, z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

»Krajevna skupnost Vrhnika

GLASOVNICA

Na referendumu, dne 8. 5. 1983 občani krajevne skupnosti Vrhnika odločamo o preoblikovanju sedanje krajevne skupnosti v tri z delovnim naslovom CENTER, BREG in VAS.

ZA glasujem PROTI

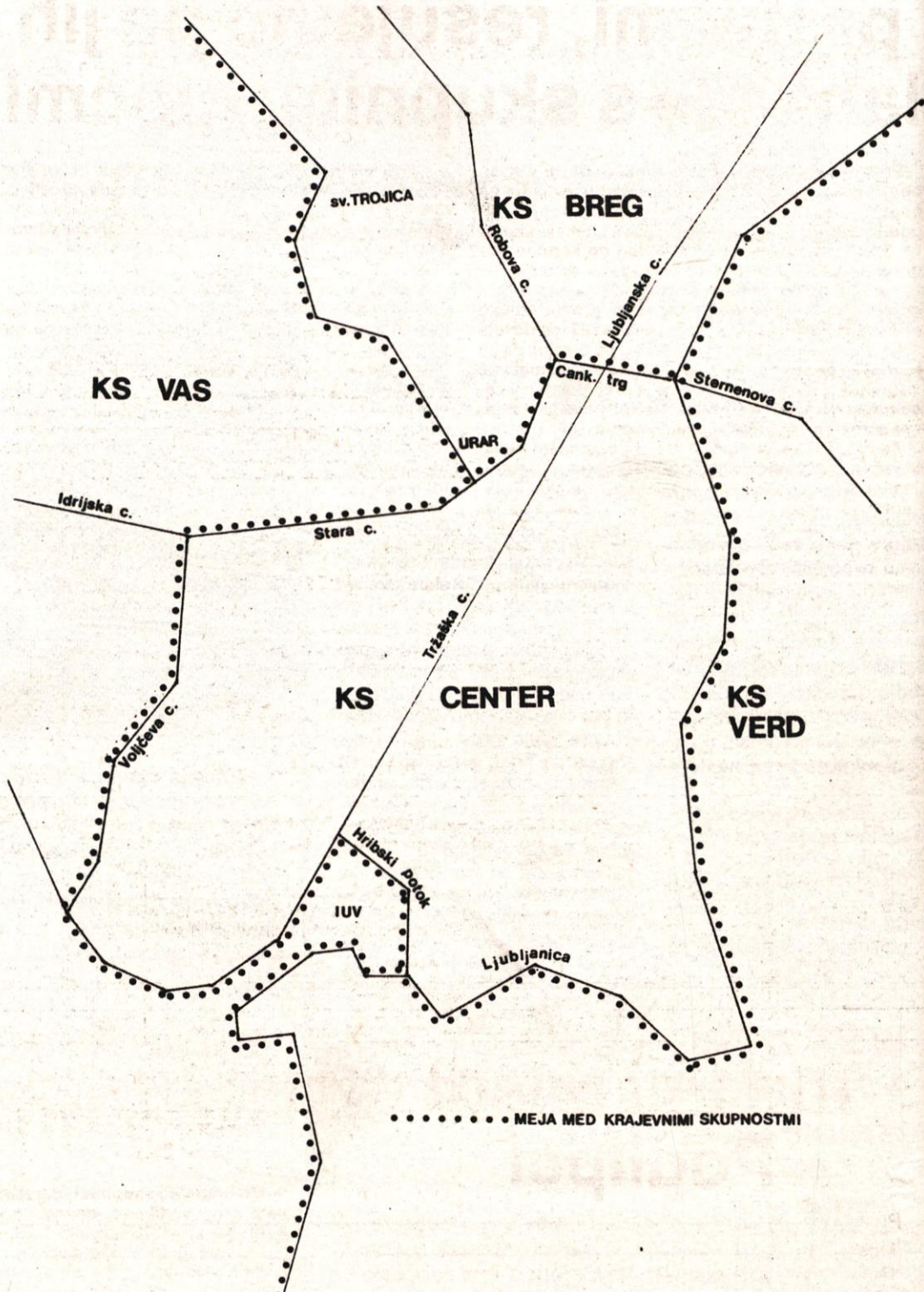
Glasovalec izpolni glasovnico tako, da obkroži besedo »ZA«, če se s preoblikovanjem sedanje krajevne skupnosti strinja oziroma obkroži besedo »PROTI«, če je proti predlogu.

6. člen

Ta sklep velja z dnem objave v Uradnem listu SR Slovenije.

Vrhnika, dne 5. 4. 1983

Predsednik skupščine krajevne skupnosti Vrhnika
Tomaž GROM, l. r.

SEZNAM VOLIŠČ

- Št. 1 ISKRA, TOZD Antene
- Št. 2 DOM UPKOJENCEV
- Št. 3 GOSTILNA TURŠIČ
- Št. 4 DOM KS VRHNIKA
- Št. 5 DOM KS VRHNIKA
- Št. 6 DOM JLA
- Št. 7 DOM JLA
- Št. 8 Sejna soba OK SZDL
- Št. 9 MENZA IUV
- Št. 10 VRTEC HRIB
- Št. 11 CANKARJEV DOM
- Št. 12 GOZDNO GOSPODARSTVO
- Št. 13 PAP (GUMICA)

Idrijska c. brez Doma upokojencev, Butanjeva c.;
Kurirska pot, Dom upokojencev;
Dobovičnikova c., Ob potoku;
Na klanec, Petkovškova c., Stara cesta;
Cesta gradenj, Ul. 6. maja, Tržaška do št. 30;
Na Klisu;
Na Klisu;
Cankarjev trg, Delavsko naselje, Part. tabor, Jelovškova c., Robova c.;
Gradišče;
Volčeva c., Hrib, Part. klanec, Tržaška od št. 30 naprej;
Kopališka, Lošca, Močilnik, Mrakova, Pot v Močilnik, Sušnikova c., Usnjarska c.;
Kolodvorska c., Ljubljanska c., Sivkova c.;
Opekarska c.

MINI ANKETA

Približuje se 8. maj, ko se bodo kraji krajevne skupnosti Vrhnika na referendumu odločali za prostorsko preobrazbo krajevne skupnosti v tri manjše, bolj »življenjske«. Kaj o tem menijo kraji, smo skušali zvedeti v naši anketi

Ivanka Širok

Včasih je bila Vrhnika že razdeljena na tri dele: Hrib, Vas in Breg. In ravno med vojno se je pokazalo to kot učinkovito. Terenski odbori po teh zaselkih so kar tekmovali med sabo, kdo bo uspešnejši. Res so bili tedaj drugačni časi, šlo je za obstoj naroda in za življenje nasloj. Zdaj je naše življenje le drugačno, ljudje kot da se nečejo združevati. Včasih so bili med sabo bolj povezani, bolj smo se razumeli. In verjetno bi bilo potem, ko bomo imeli tri manjše krajevne skupnosti, spet tako. Če drugega ne, bi v manjšem okolju le lažje organizirali takšne akcije in tudi lažje uresničili svoje načrte.

Pavla Maksimovič

Primož Rus

Pavla Maksimovič

Včasih je bila naša krajevna skupnost le manjša. Sedaj pa je že prevelika, saj se med sabo skoraj še poznamo ne. Če pa se ne poznaš med seboj, tudi ne moreš dobro delovati. Čeprav si nekateri razlagajo preobrazbo KS tudi tako, da se bo administracija še bolj širila, mislim, da temu ne bo tako, saj gre za to, da se angažira čim več krajanov. Pač delamo zase in za skupnost. In ni vse samo v profesionalnem opravljanju funkcij. Pogledajmo samo druge manjše KS, kako se vse hitro »zmenijo«. Tako bi moralo biti tudi pri nas.

Primož Rus

Mladinci smo že organizirani v treh osnovnih organizacijah v KS Vrhnika. Videli smo prednost, saj je bila

ena prevelika in nato se je povečala množičnost in s tem je prišla tudi aktivnost. Mladina se je zavedla te akcije o prostorski preobrazbi KS, zato smo se že takoj tako organizirali. Veliko mladih je v Ljubljani in le tako v ožjem okolju lahko mlade bolj zbližaj. Tako naj velja tudi za vse ostale občane.

Gotovo je v manjšem okolju lažje delovati in tudi interes je večji. Kljub temu da smo se razdelili, se še vedno dobimo tudi vsi skupaj ob pomembnejših akcijah.

Franc Kovač

Vidim prednosti. Te pa so: v tej krajevni skupnosti bi se angažiralo več ljudi kot doslej. Druga reč je, da bi kraji bolj videli samega sebe v teh akcijah, saj so še zmeraj pripravljeni sodelovati v akcijah, ampak »videti« se morajo v njih. To pa je lažje doseči v manjših sredinah. Saj gre za asfaltiranje nekaterih cest, javno razsvetljavo, kanalizacijo na posameznih področjih, itd.

Franc Kovač

Polde Rapuš

Določene zadeve pa bi morali reševati in koordinirati na skupnem krajevnem nivoju. Tu je v prvi vrsti preskrba, razvoj mesta, oskrba z vodo, itd.

Polde Rapuš

Jaz mislim, da referendum mora uspeti. Saj gre končno za to, da bodo kraji lažje in neposredneje odločali o stvareh, ki se jih v njihovih okoljih še kako tičejo. V treh krajevnih skupnostih bi veliko več ljudi aktivno sodelovalo, tako v organih KS kot družbenopolitičnih organizacijah. Že same akcije bi potem veliko lažje izpeljali kot sedaj, saj je tolikšna KS res prevelika.

Mislil, da so kraji dovolj informirani in da vedo, kaj je njihova dolžnost 8. maja.

OBVESTILO

Vsak občan, ki se v nekem naselju stalno naseli oz. se izseli iz naselja ali spremeni naslov stanovanja v istem kraju, mora pri občinskem oddelku za notranje zadeve prijaviti svoje stalno bivališče, in to v osmih dneh od naselitve oz. spremembe naslova stanovanja.

Pri prijavi stalnega bivališča mora občan predložiti dokazilo o odjavi prejšnjega stalnega bivališča in osebno izkaznico.

Občani KS Vrhnika, ki bodo na referendumu 8. maja glasovali o preobrazbi svoje KS, naj si v prostorih KS ogledajo volilne imenike za posamezna volišča in najkasneje do 3. maja 1983 prijavijo pri občinskem oddelku za notranje zadeve morebitno spremembo stalnega bivališča.

OBČINSKI ODDELEK ZA NOTRANJE ZADEVE

Akcija zbiranja sredstev za sofinanciranje vrhniškega pokopališča

Množičen preizkus v streljanju za vse občane od 16. leta naprej bo 15. 5. 1983 od 8.—13. ure (v primeru slabega vremena 22. 5. 83) v Matjaževki v Verdu.

Streljali bomo z malokalibrsko puško z desetimi naboji — razdalja 36 m, stoječi položaj.

Občinska konferenca ZRVS, ki organizira to množično akcijo, pričakuje, da se bodo občani preizkusili v streljanju v kar največjem številu.

Na seji skupščine krajevne skupnosti Vrhnika 5. aprila so delegati sprejeli sklep o organiziranem zbiranju finančnih sredstev med kraji za sofinanciranje širitve pokopališča in izgradnje mrtiških vež.

V mesecu maju bo potekala široka akcija, ko bodo aktivisti socialistične zveze obiskali sleherno gospodinjstvo.

Uspeh zbiralne akcije je izredno po-

memben za dokončanje I. faze pokopališča, saj v primeru, da kraji ne bodo zbrali 1.500.000,00 din, ne bo mogoče z doslej zbranimi sredstvi v združenem delu pokriti celotne investicije. Glede na stopnjo inflacije to pomeni, da bi že zbrana sredstva v določenem času izgubila del svoje vrednosti, zastavljeni cilj pa bi se še oddaljil. Zato bo morala obveljati stara modrost: »Kdor hitro da, dvakrat da!«

R. B.

ISKRA — Industrija širokopotrošnih izdelkov, n. sol. o.
TOZD Tovarna antenskih naprav Vrhnika, n. sub. o.
Vrhnika, Idrijska c. 42

Komisija za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. TEHNOLOGA I.

Pogoji:

- visoka izobrazba strojne tehnološke smeri ter 2 leti delovnih izkušenj
- poskusno delo traja 3 mesece.

2. ORODJARJA — za izdelavo orodij za brizganje plastike ter rezilnih orodij.

Pogoji:

- pod 2. in 3. — KV orodjar oziroma rezkalec ter 3 leta delovnih izkušenj,
- poskusno delo traja 2 meseca.

4. KONTROLORJA PROCESA

Pogoji:

- KV strojni mehanik ter 4 leta delovnih izkušenj,
- poskusno delo traja 2 meseca.

5. ELEKTROMECHANIK

Pogoji:

- KV elektromehanik ter 3 leta delovnih izkušenj,
- poskusno delo traja 2 meseca.

6. SNAŽILKA

Pogoji:

- osemletka,
- smisel za čistočo,
- poskusno delo traja 1 mesec.

7. DELAVEC V GALVANI

Pogoji:

- osemletka,
- starost nad 18 let,
- poskusno delo traja 1 mesec.

Za opravljanje delovnih nalog pod 2. in 3. sprejmemo tudi začetnike z odsluženim kadrovskim rokom.

Za opravljanje vseh del in nalog združujemo delo za nedočen čas, s polnim delovnim časom.

Nastop dela je mogoč takoj.

Kandidati naj pošljejo pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na naslov: Iskra, TOZD Tovarna antenskih naprav Vrhnika, Idrijska c. 42 — za komisijo za delovna razmerja.

O izbiri bomo kandidate obvestili najkasneje v 8 dneh po sprejemu sklepa o izbiri kandidata.

O ŽIVLJENJU IN DELU V KRAJEVNI SKUPNOSTI LOG

Ko raste kraj, rastejo tudi problemi, rešujemo pa jih lahko le s skupnimi močmi

Pravzaprav ni treba niti statistike, da bi človek opazil, kako se je v zadnjem desetletju življenja na Logu pri Brezovici spremenilo. Na kupe otrok, ki se podijo okoli hiš in gradbišč, pa nove ali malo starejše, končane ali takšne hiše, ki jim do končne podobe še veliko manjka, to je podoba današnjega Loga. Če si pa vseeno pomagamo s statistiko, potem številke povedo, da se je na primer število prebivalcev od leta 1971, ko jih je bilo 623, pa do leta 1981, povečalo na 938. Tako na oko pa bi rekli, da jih je zdaj že čez tisoč. Tisti, ki si dajo s številkami več opraviti, pa so izračunali, da se je prebivalstvo v sedemdesetih letih v vrhniški občini povečalo z indeksom 127, na Logu pa z indeksom 151.

Za nekaj let naprej pa je Log v občinskem planu uvrščen med krajevne skupnosti, ki bodo »zmerno rasle«. V kraju problemov seveda ne manjka. Pravzaprav jih nikoli ni bilo malo, potem, ko se je pa začela intenzivna gradnja, ko so prihajale v kraj zvečine mlade družine, so se kopicili še hitreje. O tem smo se pogovarjali v dneh, ko se je krnilo kraja zamenjalo, s predsednikom sveta krajevne skupnosti z bivšim in sedanjim: z Janezom Japeljem in Miro Brumatom.

Miro Brumat, novi in Janez Japelj, nekdanji predsednik KS: Skupna volja privede do skupne besede

Japelj: »Mislim, da je bila na Logu najbolj intenzivna rast prebivalstva. Parcele so bile razmeroma poceni in takrat nihče ni računal, da bo treba kraj urbanistično urediti. Bilo je tudi nekaj težav, nesporedumov. Staroselci problemov, ki so se pojavili novoseleci, niso čutili kot svoje.«

Vseeno se je, ko se je hotelo, ko je bila skupna volja, našel skupni jezik. Stari Ložani so resda živeli svoje važno življenje, novi, domala iz vseh koncev Slovenije, pa skoraj vsi s službami v Ljubljani, so postavljali nove zahteve. Vendar pa je to pomenilo kvaliteten premik v razvoju kraja in pravzaprav so se povsod, kjer so se znašli skupaj, stari in novi sporazumeli, če je bil interes skupen.

Recimo na delovnih akcijah. Kdo ve, koliko jih je bilo, pa so ljudje dobre volje prišli za lopato! Pa naj je bilo treba razkopati cesto, ker je kdovekolikokrat že spuščala cev za vodo ali zdaj, ko na griču pod cerkvijo pripravljajo teren za pokopališče, ki ga bodo ljudje pripravili tudi s prostovoljnimi delom. Vsakdo rabi svoj prostor, tudi po smrti. Zdaj so Ložani, razen tistih, ki imajo v kraju stare korenine, na vseh sosednjih pokopališčih nezaželeni. Za kramp in lopato pa poprimajo tudi mladi.

Novi predsednik Miro Brumat že nosi s seboj mapo z gradivi. Program dela, prioritete naloge, vse je na svojem mestu in vsaka akcija tudi finančno ovrednotena. Vendar, v pogovoru vsakič ugotovimo, da je denarja malo, da so mimo časi, ko se je reklo »ho-ruk«, pa se je dalo z nekaj zbranim denarjem najeti posojilo in tako urejati ceste, razsvetljavo, graditi vrte, šole, kanalizacijo ali vodovod. Časi so se spremenili. Asfaltiranje cest so krajinj še spravili »skozi« tako rekoč pet minut pred dvanajsto. Ne zastoj, dva odstotni samoprispevek plačujejo za to, vendar bi zdaj takšno investicijo težko spravili k življenju. Za letos je predvidena še II. faza asfaltiranja, ko bodo dobili trdno prevleko še vsi priključki v dolžini pol kilometra.

Otroško varstvo v kraju je problem, ki se vleče že dobrih deset let. Log je vedno izpadel, tudi iz zapisanih in sprejetih programov je bila gradnja ali ureditev vrtca črtana in prestavljena. Letos bo tako je videti, vendarle

Log iz ptičje perspektive (Foto: Rudi Klarič)

prišlo do adaptacije stare šole. Vrtec je v kraju potreben. V dragomerskega je sprejetih malo otrok, večino vozijo Ložani v ljubljanske vrte, kar pa je zdaj, ko je bencina za vsakdanje vožnje z avtomobilom na delo premalo, zapletena zadeva.

Ko se pogovarjamo o kraju, zasluži posebno mesto Gasilski dom, ki je bil tudi adaptiran s 6000 prostovoljnimi urami. V njem so sestanki, proslave, veselice, v njem je knjižnica, v njem je tudi disko. Šola je nova, vendar je znano da vsaka nova šola potrebuje nekaj časa, da se »usede«. Tako je tudi s šolo Log — Dragomer, ki pa se zmeraj bolj čuti v življenju kraja in ko bo do kraja urejena, ko bodo učenci dobili vse, kar potrebujejo, recimo urejeno igrišče, pa okoli šole, jo bodo še bolj sprejeli za svojo. Sicer pa bo problem, ko bodo začele hoditi v šolo najmlajše generacije, ki bodo učenost začele dobivati v teh prostorih že od prvega razreda naprej popolnoma odpadel. Kmalu to ne bo več »nova šola« ampak »naša šola«.

Kulturno življenje pa je, kakršno je. Prizadeven pevski zbor, ki nastopa na proslavah, na katerih manjka novih prebivalcev Loga, je prizadeven, za kaj več pa manjka organizatorja. Takšnega, ki bi zainteresiral tiste, ki so poklicno usposobljeni za to, da bi nekaj naredili in druge, ki imajo veselje do kulturnega ustvarjanja. Sogovornika sta poudarila, da so proslave in prireditve tradicija kraja, ki jo je treba gojiti.

Med načrti je tudi regulacija potokov, adaptacija garderobe pri športnem igrišču, pa kanalizacija, ob kateri bi

se sanitarni inšpektorji lahko prišli za glavo, saj ogroža zdravje ljudi, ker prihaja na dan v naselju in prava sreča je, da še ni povzročila bolezni.

Telefonske zveze so prav tako problem, saj je priključkov dosti premalo, da bi jih dobili vsi, ki telefonsko zvezo potrebujejo tudi zaradi svojega poklica. Ljudje imajo prošnje tudi po 10 let, pa niso dobili nanje niti odgovora. Menda pa so prosti priključki v bližnjih centralah. Krajevna skupnost je dala prošnjo za javno govorilnico, predstavniki pošte so si zadevo ogledali in izjavili, da ni prostega priključka.

Oba sogovornika se strinjata z ugotovitvijo, da je delo v krajevni skupnosti zahtevno. Načrtov je veliko, pričakovani krajanov prav tako, saj si želijo urejen kraj, čisto okolje, dovolj možnosti za brezskrbno igranje otrok, popolne pa zanimivih dejavnosti, ki bi jih pritegovala, da se ljudje ne bi zapirali med zidove, ampak bi se znali razvedriti in najti stik med seboj. Večina ljudi ima na Logu svoje stare korenine, veliko pa jih zdaj poganja na novo — to pomeni, da živijo s krajem in kraj z njimi.

Če je za stare Ložane nekaj samo po sebi umevnega, da so »z Loga«, potem je samo razveseljivo, da so tudi tisti, ki so v kraj šele prišli, Log že sprejeli za svoj kraj, za svoj dom. Čas pa je tak, da se vsi skupaj otresemo lupin, v katere smo se v debelih letih zapirali in da hočemo del življenja, del svojega prostega časa, preživeti v družbi sosedov, znancev, prijateljev. Tako se rušijo tudi meje med zaselki, naselji, kraji, krajevnimi skupnostmi.

META VAJGL

Aktivni mladi Podlipci

Po daljšem premoru je OO ZSMS Podlipa-Smrečje spet začela aktivneje delovati. Izvoljeno je bilo novo vodstvo, ki se ni ustrašilo težav, ki pestijo OO ZSMS. Ti problemi nastopajo največ zaradi financ in prostorov. Finančno vprašanje so uspeli rešiti, pri čemer jim je priskočila na pomoč KS, ki je financirala nabavo mize za namizni tenis in nogometnemu klubu plačala takso, ki jo morajo plačati nogometaši za nastopanje v ligi. Za izkazano pomoč se mladina najlepše zahvaljuje.

V sodelovanju s KS je OO ZSMS Podlipa-Smrečje organizirala več prireditev; maškarado, proslavo 8. marca. V prihodnje pa načrtujejo organiziranje kresovanja, delovno akcijo čiščenja ceste in graditve novega gasilskega oziroma večnamenskega kulturnega doma. Mladi upajo, da se bo sodelovanje s KS še naprej uspešno razvijalo, seveda z dobršno mero strpnosti in razumevanja z obeh strani.

Andrej Vidovič izroča odlikovanje Tomažu Svetličiču

Na letni konferenci ZZZ NOV je predsednik občinske skupščine Andrej Vidovič podelil petnajstim borcem in aktivistom odlikovanja predsedstva SFRJ. Z redom dela s srebrnim vencem so bili odlikovani: Jože Barlec, Jože Grabnar, Stanka Gutnik, Ana Količ, Janez Mušič, Ivanka Smrtnik, Tomaž Svetličič, Amalija Turk in Jože Vovk. Z medaljo zaslug za narod pa: Marija Mrlak, Frančiška Remžgar, Justa Rotar, Jeraj Justina in Jakob Tomšič. Medaljo dela pa je prejela Jožefa Barlec.

(O seji občinskega odbora ZZZ NOV več v prihodnji številki.)

Glasbena šola Vrhnika obvešča, da bodo sprejemni izpiti za nove učence v Borovnici — 10. 5. 1983 od 15—17. ure, na Vrhniki pa 11. 5. 1983 od 15—18. ure.

Zaradi omejenega števila novih učencev jesenskega sprejemnega izpitnega roka ne bo.

ANDREJ SKRT, PREDSEDNIK ZBORA KS, O NADALJNJEM RAZVOJU KRAJEVNIH SKUPNOSTI

V manjših KS pristnejši odnosi

Kako krajevno skupnost usposobiti, da bo dejansko samoupravno živela, so govorili na nedavnem posvetu o nadaljnjem razvoju krajevnih skupnosti, ki ga je pripravila Občinska konferenca SZDL. Beseda je tekla predvsem o prostorski preobrazbi krajevnih skupnosti, o sistemu in pogojih planiranja v krajevnih skupnostih, uveljavljanju samoupravljanja in delegatskih odnosov, o vprašanju profesionalizacije oziroma strokovnih služb v KS in tudi o najbolj pomembnem vprašanju, to je o materialni osnovi za delo in delovanje krajevnih skupnosti.

Kaj je ta posvet izluščil? O tem je stekel pogovor z Andrejem Skrtom, predsednikom zbora krajevnih skupnosti.

Mnogo je obveznosti, ki jih morajo krajevne skupnosti, glede na zakonska in druga določila, izvrševati in so marsikdaj tudi celo prezahtevne. Pogledimo in osvetlimo za začetek recimo naloge pri planiranju.

Vprašanje sistema in pogojev planiranja predstavlja vrsto objektivnih težav, ki jim krajevne skupnosti skorajda niso kos. Vedeti namreč moramo, da so postopki v sistemu planiranja dolgotrajni in seveda tudi strokovno zahtevni. Prvi pogoj za uspešnost je sočasno planiranje vseh nosilcev te naloge. Ker pa posamezni nosilci planiranja z delom zaostajajo, se postopki še bolj zavlečejo.

Volontersko delo, pomanjkanje ustreznih kadrov, zapletenost in dolgotrajnost postopkov v sistemu planiranja, vse to so težave, ki tudi onemogočajo neposredno sodelovanje občanov. Skratka, namesto da bi se sistem planiranja podružbljal, se občanom odtuja.

Nemalo težav izhaja tudi iz obnašanja posameznikov, oziroma dvojnih meril, ki jih imamo kot delavci in kot občani. Kot delavci namreč pogosto poudarjamo, da so zahteve in potrebe KS prevelike, medtem ko kot občani zahtevamo da nam mora »nekdo« zagotoviti sredstva, pogoje, pomoč, itd. Samo tesno sodelovanje med KS in združenim delom lahko izboljša tako stanje, pri čemer pa seveda morajo odigrati najpomembnejšo vlogo pri povezovanju DPO »obeh strani«.

Negative vpliva na delovanje KS, še zlasti pri planiranju, ima lahko tudi odnos upravnih organov, strokovnih služb SIS in drugih, če po nepotrebnem obremenjujejo KS z najrazličnejšimi nalogami, vprašanji in z drugim nepotrebnim administriranjem.

Postopke okrog priprav planskih dokumentov krajevnih skupnosti bi bilo torej nujno potrebno poenostaviti in samo število sestavnih listin zmanjšati na najnujnejše. To pa lahko dosežemo s spremembo ustreznih zakonodaj, za kar bi se morali vsi zavzemati.

V krajevnih skupnostih vedno bolj tarnajo nad načinom zbiranja sredstev za delovanje. Tudi na

Andrej Skrt

vistično delo v tem primeru pade. Vloge profesionalca oziroma tako imenovanega tajnika ni mogoče omejiti na tehnična opravila, saj se pri svojem delu stalno srečuje z občani ter s skupinami občanov in z njihovimi problemi. Če v takem položaju stanje le registrira kot tehnični delavec krajevne skupnosti, potem v očeh občanov zbledi pomen in vloga krajevne skupnosti in njenih organov. Če problematiko rešuje, pa imamo takoj opraviti s funkcijarjem. Profesionalcu bodo kaj hitro obesili tudi delo tajnika samoupravnih organov.

Zato bo nujno na tem področju rešiti...

Poenostavitve mnoge postopke, organizirati ustrezne skupne službe na občinski ravni za vse ali več krajevnih skupnosti skupaj, večji del nalog opraviti v upravnih organih in samoupravnih interesnih skupnostih. Seveda pa je še vedno vprašanje, ali je delovanje možno brez profesionalizma.

Ko govorimo o prostorskem preoblikovanju krajevnih skupnosti, dovolj izhajamo iz vloge namena in pomena krajevne skupnosti, interesa območij in z vidika možnega delovanja posameznih skupin občanov?

Če upoštevamo ugotovitve, da so bili v preteklosti zbori občanov bolj učinkovita oblika dela, da se intere-

sni zbori vse bolj uveljavljajo, da se takim imenovani ulični ali območni zbori, kot jih različno imenujemo, bolj uspešni kot zbor občanov v celotnih KS, potem je jasno, da je nujno oblikovati bolj življenjske skupnosti. To se pravi skupnosti, ki bodo omogočale delovanje najširšega kroga občanov, ki bodo omogočale delovanje po interesih, ožjih skupin seveda, kot neke celote na določenem območju. Pri vsem delovanju oz. pri uresničevanju preoblikovanja KS pa seveda moramo razumeti, da gre tu za nek proces, da gre za postopen pristop glede na izkazane potrebe in da seveda v tem primeru morajo v največji meri odigrati vlogo predvsem družbenopolitične organizacije v krajevnih skupnosti. Pravzaprav so one nosilke, da se ta proces preoblikovanja, če se izkaže za potreben zdrav in smotrno razvija.

Kje so večji problemi: v majhnih ali veliki krajevni skupnosti?

Večji problemi se ugotavljajo pri delu v malih krajevnih skupnostih, kjer za vse mogoče naloge primanjkuje ustreznih kadrov ter v največjih krajevnih skupnostih, kjer je nemogoče vzpostaviti takšno organiziranost in odnose, ki bi občane in delovne ljudi v večji meri združevali. Največjo krajevno skupnost Vrhnika je nujno prostorsko in samoupravno preoblikovati na več manjših krajevnih skupnosti, v katerih bodo interesi posameznika ali posameznih okolij lažje prihajali do izraza.

Mnogo je problemov v vseh krajevnih skupnostih, za katere se ne ve, kdo jih je dolžan razrešiti — ali vsaj občani za to ne vedo.

Ravno zato je nujno, da ustrezne službe — komunalna skupnost, ostale interesne skupnosti, upravni organi in krajevne skupnosti ter drugi — ugotovijo dejansko stanje ter na ustrezen način informirajo občane ter predvidijo — oziroma se z občani dogovorijo — o načinu rešitve.

V kolikor bi tako reševali zadeve, bi bilo zaupanje občanov v krajevno samoupravo le večje.

Na servisu Slovenija avta so že začeli s tehničnimi pregledi in popravili traktorjev. Že prvi dan so imeli kar veliko dela.

IKAR — ciklus Korenine

Georgi Božinov: Avtoportret

Vrhniški slikar Georgi Božinov

»Življenje je povsod enako, le tradicije so močno različne. V Slovenijo sem prišel zato, da spoznam še tukajšnje ljudi, navade in mišljenje.« je dejal Georgi Božinov, ko sva se pričela pogovarjati o njegovem delu, življenju, najprej pa seveda o tem, kaj ga je iz Makedonije pripeljalo prav v naše mesto. Rodil se je leta 1947 v Strumici, v Skopju je končal likovno smer Pedagoške akademije, od leta 1978 pa živi in dela na Vrhnikih. V vseh razredih tukajšnje osnovne šole uvaja mlade v skrivnostno doživljanje likovnih umetnin, v govorico barv, črt in oblik, ob tem pa neutrudno slika, riše in razstavlja. Pa vendar, ko stopiš v njegovo garsonjero v bloku ob Ulici 6. maja, kjer je toliko stvari, da le težko verjameš, da jih je možno spraviti v tako majhno stanovanje — stene so polne slik in povsod stoji starine — se zaman oziraš za slikarskim stojalom. Zanj v tej sobi niti ni prostora.

— Georgi, kje pravzaprav slikaš?
Pred tremi leti mi je Zveza kulturnih organizacij na Vrhnikih pomagala s tem, da mi je dovolila uporabljati prostor v kleti Cankarjevega doma. Hvaležen sem ji za to, vendar je v klet vdrla voda, postala je vlažna in zato sem si moral poiskati nov prostor. Zdaj delam v dvornici v bloku, kjer živim. To je zelo majhen prostor brez ustrezne svetlobe, tako da zelo težko ustvarjam. Vendar zaenkrat nimam druge možnosti.

— Za seboj imaš že kar dolgo obdobje slikanja in razstavljanja. Pa se še spomniš, kdaj in zakaj si se odločil, da ti bo slikanje eden glavnih življenjskih ciljev in ne le hobi?

— Že v osnovni šoli so bili moji zvezički portreti učiteljev. Naredil sem nekaj slik, ki so bile dobro ocenjene in takrat me je pritegnilo spoznanje, da se človek lahko izraža tudi s črto, ploškijo in obliko. Tako sem začel, vzljubil sem to delo in v njem še danes iščem svojo potrditev.

— Zrasel si v drugačnem okolju, ob drugačni tradiciji. Kako svoje prinesene izkušnje združuješ z našim okoljem in našim življenjskim utripom?

— Zanima me življenje tukaj in nove izkušnje me bogatijo. Rad bi čim več spoznal, se naučil in to združil s prejšnjimi izkušnjami. Vendar bi lahko dejal, da mojih prizadevanj nekateri ne razumejo. Vidijo le sebe in svoje potrebe, ne vidijo pa posameznika, ki bi si rad v tem prostoru pridobil enakovredno mesto.

— Zdi se mi, da je za tvoje slikanje značilno, da ustvar-

jaš v tematskih ciklih. Nekoč si slikal staro makedonsko arhitekturo, nato ptice, korenine in ikone, zdaj pa te zanima kamen ter njegove naravne in umetne oblike. Kaj vpliva na te tvoje tematske usmeritve in predvsem, zakaj te zdaj zanima prav kamen?

— Izkušenj vem, da mi najbolj ustreza ciklus dvajsetih slik, na katerih se ponavlja isti element. Tako imam možnost, da podrobno spoznam njegovo obliko in vsebino, živim se vanj in tako so tudi rezultati boljši. Zanimanje za kamen pa je posledica mojega resničnega navdušenja nad prečudovito, še nedotaknjeno Istro, ki jo spoznavam v zadnjem času. Spominja me na pokrajino v Makedoniji in občutek imam, da je to tisto, kar sem iskal, kar nosim v svojih mislih. Zato sem vzljubil kamen bolj kot katerikoli drugi element iz svoje bližine.

— Kaj pa potem, ko se že odločiš, kaj bo element tvoje likovne obdelave? Kakšni problemi se pojavijo takrat?
Za sliko je važna tudi likovnotehnološka izpeljava. Vseeno mi je, ali slikam ali rišem, da le izrazim svoje sporočilo, svoj pogled na svet in okolje, ki v njem živim. Za slikarja je prijetno, če čuti, da so ljudje razumeli njegovo zamisel in jo sprejeli.

— Za sabo imaš že dovolj razstav, da lahko poveš, kaj ti takšna javna predstavitev pomeni?

— Žal razstave niso merilo kvalitete, ker so pogosto narejene nekritično. Sicer pa tudi umetnik od njih nima veliko, nekaj lepih besed in veliko stroškov. Prodaja je zelo skromna, komaj da z njo povrne izdatke. No, morda vse le ni tako črno. Če razstavljaš, vsaj kdaj vidiš svoja dela obešena.

— Zaposten si kot likovni pedagog v Cankarjevi šoli na Vrhnikih. Kako združuješ svoja umetniška prizadevanja z delom z mladino?

— Lepo je delati z mladimi in gledati njihove radostne obraze, kadar jih pohvališ ali kadar dobijo kakšno nagrado za svoje delo. Slabo pa se počutim, kadar vidim, da tudi učenci tako obravnavajo likovni pouk, kot ga običajno njihovi starši: »Saj za življenje likovni pouk ni tako pomemben.« Rad bi, da bi otroci doumeli, da življenja ne sestavljajo le številke, zakoni in definicije.

— Kdaj boš spet razstavljal na Vrhnikih?

— Zdaj delam risbe na temo »nebo in kamen v Istri«, vanje pa vključujem tudi že odslužene elemente. Komaj čakam, da bom spet lahko šel v Istro in tam nadaljeval s tem delom. Na Vrhnikih bom razstavljal jeseni, nato pa bom pokazal te slike še v Ljubljani, Skopju in Strumici.

vedno pomeni kompleksno vizualizacijo, kjer lahko že oblikovanje vidnega pomenkega sveta pomeni razumevanje postavitev v celoti. In prav ta element je mladim ustvarjalcem izostal. Zadovoljni so se z dekorativno pripovedjo, s »skečevskimi« aplikacijami, ki pa niso mogli zaživeti v kontinuirano vizualno pripoved, v prepričljivo sporočilo.

Postavitev je domačim mladim gledalcem pomenila intenziven opomin in zahtevo, da je treba gledališko tvornost mladih nenehno gojiti, jo dopolnjevati in se spopadati z novimi, gledališko-vizualno bogatimi prijemli.

Mladi gledališki skupini je treba pomagati z vso skrbnostjo, da bo zrasla v kolektiv, sposoben nadomestiti marsikatero skušnjo profesionalnih kolektivov ali gostov iz širšega zaledja. JOŽE VOZNY

Ob uprizoritvi

Mladinska gledališka prizadevanja oblikujejo podobno uprizoritev za mlade na osnovi velike angažiranosti izvajalcev, z radikalnimi življenjskimi stališči in s pronicljivo kritiko anomalij. Večina njihovih prizadevanj je usmerjenih v podiranje zastarelih šablon in gledaliških znakov preteklosti, zato nenehno iščejo svoja in svojska gledališka pota.

Vsa ta dejstva, ki so agens mlade gledališke tvornosti, so bila sicer uspešno zaznavna v uprizoritvi mladih z Vrhnik, vendar so se izkazala za premalo uspešna v oblikovanju celovite gledališkosti. Njihov odziv na predlogo, ki je kolaž pesniškega značaja, je bil intenziven, govorno interpretativno močan, skorajda silovit, z glasbeno podlago bogato dekoriran, toda prav malo ugledališčen. Ugledališčenje namreč

Kultura zaradi kulture?

»Moja funkcija, ki sem jo prevzel pred kratkim, ni v predsedovanju DPD Svobode v Borovnici, ampak predvsem v koordinaciji med vsemi sekcijami, ki delujejo pod okriljem Svobode v Borovnici.« je povedal novoizvoljeni predsednik Rudi Cerkl.

Ind tako je tudi prav. Ni treba, da imamo predsedujočega, predsednika, sekretarja itd., ki samo sklicujejo, opozarjajo, vodijo itd., nekoga, pa, ki bi vse to povezoval, pa ni. In kaj je pravzaprav Svoboda?

Ustanovili so jo kot kmalu po vojni, o tem bi bilo treba nekaj napisati, in je v začetku imela v sestavi samo Kino Borovnica in dramsko sekcijo, ki je razveseljevala ljudi s svojimi igrami.

Danes Svoboda skrbi za razvedrilo domačinov in ostalih krajanov tudi v širši družbeni skupnosti. Sekcije, kot dramska, deklatska, fotosekcija, likovna sekcija, numizmatika, kinosekcija, dajajo široke možnosti za delovanje starih in mladih. Verjetno se boste vsi občani spomnili razstave pred nekaj leti v Bistri, kjer so razstavljali domači slikarji — umetniki. V ambientu, ki se je še kako podal realizmu, impresionizmu in drugim načinom slikanja, je zelo ustrezen. Nenazadnje, bil je lep popoldanski sprehod v Bistvo in nazaj.

Deklatski nonet, katerega glasove čedaje večkrat slišimo na različnih prireditvah ne samo v kraju, ampak tudi izven občinskih meja, je izredno ubrana skupina mladih deklek. Vodi jih Viktor Zadnik. Da ne govorim o moškem pevskem zboru pod vodstvom Aca Milerja, o mladini v fotosekciji, ki jo uspešno vodi Igor Debevec, itd.

Ni pa moj namen govoriti o tem in propagirati posamezne sekcije posebej. Gre za to, da kultura ni kultura samo takrat, ko vidimo plakate, ki vabijo sedaj na to, drugič na drugo prireditev; je več kot to, je sodelovanje kraja samega s samim krajem. Povezava med njimi pa naj bi bila Svoboda. Vsi si samo želimo, da bi se nekaj dogajalo, nikogar pa ni, ki bi nekaj tudi realiziral. Krajan, ali se boste vključili v eno od mnogih sekcij, ki so vam na razpolago, pa

LUČKA CERK

Nova skupina »Ivan izvoli«

Eksperimentalna dramska skupina »Il« je v petek 1. 4. drugič uprizorila »Vabljivo grozo«. Tokrat je bila predstava uvod v mladinsko programsko konferenco.

Ker je bilo nekaj odmevov na našo predstavo, sem se odločil, da malo pojasnim vsebino in namen te predstave.

»Vabljiva groza« je poskus združiti igre in glasbe, ki se med seboj prepletata in dopolnjujeta. Glasba se izraža v ideji igre in obratno. Toda to ne pomeni istočasno, ampak igra in glasba valovita.

V tej skupini sodelujejo:
Bojan Otoničar, Adi Košir, Rina Suhadolc, Janko Jerebic, Janika Sušteršič, Dean Mesec, Andrej Zucko, Marko Debevec, Magda Krvin, Robi Prebil, Zlatka Turna, Primož Rus.

Zakaj smo se lotili takšne oblike in teme?

S to obliko smo hoteli najti nekaj novega, izvirnega. Tema pa ni nova; to je prikaz družbe, mladih, starih... in pa stvari, pred katerimi nekatere naše mame zatiskejo oči in hočejo rešiti probleme svojih sinov in hčera tako, da jih zapro med štiri stene doma in jim velikodušno dovolijo hoditi v šolo in morda še k verouku. Vse ostalo pa je pokvarjeno. Prav to pokvarjenost pa smo na sarkastičen, ironičen in neposredno realističen način tudi pokazali. Pokazali smo seks in alkoholizem, narkomanijo, nasilje, pa naj je to duhovno nasilje ali enostavno fizično obračunavanje.

Večino teh stvari delamo vsi vsak dan. Toda to nas sploh ne moti, ko pa to nekemu pokažemo, ponavadi nastane problem. Takšnih občutkov se človek brani, pravi, da so nekaj nezasiščenega, povrh vsega pa še na odrli! To se res težko pre-

Ivan Cankar (1876—1918)

Te dni bo minilo že 107 let od rojstva Ivana Cankarja, slovenskega pisatelja, pesnika, dramatika, borca za slovenski jezik, decembra pa tudi 65 let od njegove smrti.

Cankarja več ali manj poznamo samo po njegovem literarnem ustvarjanju, ki je za slovensko literaturo in kulturo zelo pomembno. A kaj bi bilo, če se ne bi bil odločil za pisanje? Med našimi literarnimi modernisti bi najbrž zazijala praznina, morda pa bi imeli enega modernističnega slikarja več. Kajti Ivan Cankar je imel tudi risarski talent in s tem bi vas rada seznanila v naslednjih vrsticah.

Začel je tako, kot začena vsak otrok: risal je po papirju, po knjigi, po mizi in po klopi. Ko je postal starejši, je začel opazovati svet okoli sebe. Zaslužil je nevidne obrise posameznih predmetov, tudi dejanj in prizorov, in začel jih je risati. Pri tem mu je dala dobro podlago tudi realka.

Prva, še malo okorna, vendar že dovolj spretna, je risba Marija Pomagaj, narisana v 1. šoli. Mnogo boljše je slika Davkarja Ivana Grudna, ki jo je narisal tudi Počitnicami po 6. ali 7. šoli. V tem času je narisal tudi Podoba gospoda, očeta svoje prijateljice Stanke Zarnikove, in Pismo, kjer je v profilu upodobljena Stanka s pismom v roki. To pismo je prvo samostojno delo po naravi in ena najlepših Cankarjevih slik. Za risbo je značilna velika gotovost in spretnost, iz nje diha občutek za kompozicijo, tehnično izdelavo in psihološki izraz, napake v razmerju pa skorajda ne motijo. Pri svojem delu je bil zelo dosleden: senčil je gube na obleki, mojstrsko izdelal sence in svetlobo v laseh in na obrazu.

Te slike so narisane s svinčnikom. Risal pa je tudi s peresom. Dve taki risbi sta npr. v rokopisu komedije Za narodov blagor. Pri pisanju je namreč kar med tekst risal tipe, ki jih je opisoval. Take tipe je navadno upodobil na robu papirja ob besedilu.

Risbe s svinčnikom je Cankar navadno izdeloval do podrobnosti, medtem ko so tiste s peresom samo osnutek.

Leta 1909 je na Dunaju nastala Cankarjeva Lastna podoba. Narisal se je s svinčnikom na karton v obliki

razglednice in v nemščini pripisal »tiralice« ter jo poslal Slavki Kesslerjevi v Ljubljano. Vsebinska »tiralice« je takšna:

»Komu je znano?
Sprejdi upodobljeni individuum se že nekaj časa klati po Dunaju; pravi, da je pisatelj, pa ni videti. Govori za silo nemško kakor tudi neko nerazumljivo slovansko narečje. — Načeloma prezira čistito brivsko obrt, je po svoji zunanosti skrajno zanikr, v vedenju predrzen in frivol, zlasti nasproti oblastem. Spričevala o cepljenju koz nima. Posebna znamenja: tako dolga ušesa, da na sliki zanje ni prostora... Komur je kaj znano o opisani, splošno nevarni osebi, se naproša, da o tem obvesti c. kr. policijsko ravateljstvo na Dunaju...
Na Dunaju, 3. aprila 1909.«

Cankarjev prijatelj Hinko Smrekar je večkrat povedal, da je Ivan Cankar zlasti na Dunaju veliko risal. Za Hišo Marije Pomočnice je skiciral svoje tipe po naravi. Kako je risal svojo mater na mrtvaškem odru, nam opisuje v črticah Materina slika in Njena podoba. Žal je ta slika izgubljena.

Ta kratki pregled nam kaže Ivana Cankarja v nekoliko drugačni luči, kot smo ga poznali doslej: kaže nam ga kot umetnika — risarja. Mislim, da je prav, da ga spoznamo tudi s te strani, da ne bo v nas živel samo kot literat, pač pa kot vsestranski umetnik.

Naj za konec pripišem še odlomek iz pesmi, ki jo je posvetil svoji ljubezni, hkrati pa je tudi majhen dokaz njegove nagnjenosti do likovne izpovedi.

Narisal sem nekdanjo podobo tvojo in del sem jo na steno v zlat okvir. — Sinoči pa je slika oživelal... Na večer, ko sem sam sedel za mizo, stopila je iz zlatega okvira naravnost predme... Kakor makov cvet. Gorela so v prozorni rdečici kipeča njena ustna, njena lica. —

D. Gabrovšek

5 let folklorne skupine »Ligojna«

ZAČETEK DELOVANJA

Zbrali smo se natanko pred petimi leti, kot prvi v občini Vrhnika, da bi popestrili program prvega krajevnega praznika krajevene skupnosti Ligojna. Bilo je 4. julija 1978! Naš prvi nastop in enkratni sprejem pri publiku. Trema je bila velika! Dobro smo se pripravljali in uspelo je. Vriskanje je izgnalo strah in tremo. Zadovoljni smo bili s tem prvim nastopom in domenili smo se, da bomo nadaljevali začeto delo. Odločili smo se za ohranitev izključno gorenjskih plesov. Uspeh je sledil uspehu, volja je bila trdnjša, veselje večje. Oblike smo si sprva izposojali, bilo je drago, komaj smo zmogli, seveda s pomočjo KS Ligojna in mladinske organizacije. Začeli smo razmišljati o lastni obleki. Po sreči nam je uspelo dobiti rabljene narodne noše. Popravili smo jih, dodali manjkajoče stvari, največkrat so morali posamezniki kar globoko seči v svoj žep. Fantje so iskali škornje pri starejših ljudeh, škornji res niso bili enaki, ampak bili so, usnjeni. V gumijastih ne moreš plesati kakšne poskočne polke, pa tudi izgleda ne! Z zbranimi sredstvi smo si s težavo kupili nove škornje, za dekleta pa smo čez čas naročili tudi gležnarje. Tako so naši ljudje sedaj obuti, kmalu pa bo potrebna temeljita prenova oblek, saj so le-te od številnih nastopov močno obrabljene.

DELO PETIH LET

Namen naše folklorne skupine je zabavati ljudi, popestriti različne

Nastop ob 100-letnici Gasilskega društva Vrhnika

programe, predvsem pa narodno izročilo čimdlje ohraniti. Radi imamo ljudsko glasbo, ljudsko pesem in ljudski ples. Udeležimo se vsakemu vabilu, če je le v naši moči in če je vabilo pravočasno.

Takih vabil in nastopov je bilo ogromno in težko je vse popisati. Vsako leto jih ima več kot dvajset, okroglo sto. Ni malo! Plesali smo na praznikih v okviru občine Vrhnika, v krajevnih skupnostih, ob prihodu Titove štafete, ob kulturnem tednu Bistrice v Bistri, za Dom JLA, za Komunalno podjetje Vrhnika ob obletnici, na kvizu Mladi in kmetijstvo, ob 100. obletnici Gasilskega društva Vrhnika, ob prihodu meščanov Gonars na Vrhniko, bili smo na Lazah itd.

V veliko veselje nam je bilo plesati za najstarejše in onemogle občane. Neverjetno veselje na teh zgubanih obrazih in pričakovanju. Po nastopu izredna hvaležnost in prošnja, naj ponovno pridemo.

Tudi s čebelarji smo že večkrat sodelovali. Pomagali smo jim pri organizaciji praznovanja in jim popestrili program s plesom, se udeležili slavnostne povorki ob 75-letnici.

Izredno veliko smo sodelovali z vojniki, njihovimi predpostavljanimi in z mladinsko organizacijo v kasarni. Imeli so veliko tekmovalni, kvizov in drugih prireditev ob različnih praznovanjih. Vedno smo bili z njimi. Sodelovali smo v zelo kvalitetnih praznovanjih, ki so jih pripravljali vojniki. Največ smo bili v kasarni, pa v Cankarjevem domu, v Borovnici in v Ligojni. V Ligojni smo organizirali skupno praznovanje ob dnevu republike. Za nami je tudi že večkratno sodelovanje na prireditvi Ohcet v Ljubljani.

ni. Enkratni uspeh smo doživeli, ko smo na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani plesali za slovenski par v okviru mednarodnega programa. Ob tej priliki sodelujemo tudi v dokumentarni oddaji TV Ljubljana Ohcet v Ljubljani. Nikdar pa ne bomo pozabili srečanja s folklorno skupino Belorusije iz Minska. Plesali smo zanje, oni za nas. Vzdušje je bilo enkratno, čudovito, še jezik ni bil nobena ovira! Sklenili smo prijateljstvo, z njimi zapeli. Zelo težko smo se razšli.

Se bi lahko pisali o naših nastopih, pa bi bilo preveč.

POMOČ PRI DELOVANJU

Ob petletnici bi se radi zahvalili vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali. V začetku je bila to KS Ligojna in mladinska organizacija Ligojna, kasneje ZKO Vrhnika. Posebno zahvalo smo dolžni tovarišici Marti Rijavec, ki nam je bila vedno pripravljena pomagati, in tovarišu mgr. Brunu Ravnikarju za strokovno pomoč.

PRAZNOVANJE 5. OBLETNICE

Pripravljati smo se že pričeli. Namenili smo se imeti tri koncerte, in sicer v Borovnici, na Vrhnikih in v Ligojni. V goste smo povabili znano folklorno skupino iz Bele krajine — Dragatuš, ki pleše izvirne belokranjske pleske. Spremlja jih tamburaški orkester, z njimi pa prepevajo Krešnci. Tako bo res zanimiv pogled na oder, dve popolnoma različni narodni noši in seveda tudi različni napev in ples. Praznovali bomo z njo soboto in nedeljo v mesecu maju. Že vnaprej vabimo prijatelje našega plesa na ogled koncertov!

T. P. Ž.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA:

Bitenc, J.: Kje je luna?
Colnarić, J. & Vrabl S.: Vinogradništvo
Dittmar, F. W., H. P. Legal: Zrela ženska
Ilešić, M.: Pravna vprašanja združenega dela in sredstev med proizvodnimi in trgovskimi organizacijami
Jerman, F.: Sprehodi po estetiki
Kovač, B.: Socializem in blagovna produkcija
Majer, B.: Temeljni marksizma
Marzani, C.: Italija in komunisti
Mikuž, M.: Svet po vojni
Register veljavnih predpisov SFRJ in SR Slovenije
Reisp, B.: Janez Vajkard Valvasor
Rus, V.: Nadaljevanje naše poti
Samoupravno sodstvo v združenem delu
Smernice za oblikovanje vzgojno izobraževalnih programov v usmerjenem izobraževanju
Sinkovec, J.: Temeljni problemi združevanja dela in sredstev
Tomšič, V.: Samoupravljanje in udeležba žensk v razvoju

Usmerjanje v izobraževanju in delu v organizacijah ZD

Združevanje sredstev razširjene reprodukcije na minulo delo

Zohar —Durjava, T.: Ekonomika in ekonomska politika SFRJ

LEPOSLOVJE:

Mladinsko:

Bevk, F.: Kurir Markec
Finžgar, F. S.: Pod svobodnim soncem
Kovač, P.: Pet kužlov isče pravega
Matošec, M.: Lina-Lena
Milčinski, F.: Tolovaj Mataj in druge zgodbe
Petelinček in miški
Župančič, O.: Ciciban

Za odrasle:

Munih —P. J.: Sovraštvo ni večno
Novak, A. B.: V ozvezdju postelje
Potrč, I.: Ko smo se ženili

Prevozi:

Huxley, A.: Krasni novi svet
Kiehl, W.: Anus mundi
Lem, S.: Eden
Michener, J. A.: Zaliv
Queneau, R.: Zgodba po vaši izbiri
Sjwall, M., P. Wahlöö: Priskutnež

Varstvo arhivskega gradiva

Mnoga društva se še danes ne zavedajo, kakšno vlogo ima dokumentarno gradivo, ki nastaja pri njihovem delu, sicer se do njega ne bi obnašala tako, kot se. Vedeti morajo (bi morala), da tudi del njihovega gradiva predstavlja kulturno dediščino, to je, izvirno in reproducirano (pisano, risano, tiskano, fotografirano, filmano ali kako drugače zapisano) dokumentarno gradivo, ki ima trajen pomen za znanost ali za kulturo in ki ga je treba po zakonu o naravnih in kulturni dediščini izročiti arhivu v določenem roku, do takrat pa čuvati in varovati (tudi pred vlomi, požari, tatvinami ali pred drugim uničenjem). Varstvo kulturne dediščine je namreč skrb vsakega občana in celotne družbene skupnosti.

Nekatera društva se ne ukvarjajo veliko s svojimi arhivi, ni jim do tega, da bi se njihovo gradivo ohranilo. Številni dokumenti, ki bi lahko odgovorili na marsikatero vprašanje, so za njih le navadni papirji, ki se jih ob prvi priložnosti odvrže. Nihče pa ne pomisli, da se tako dela velika škoda in da se hkrati krši zakon, ki ga mnogi ne poznajo, a bi ga morali. Zlasti tisti, ki imajo v družstvih pomembne položaje (tajnik ali oseba, ki mu društvo zaupa opravljanje teh nalog). Mogoče bi v nasprotnem primeru drugače gledali na vso stvar in drugače ravnali z gradivom, ki je družbena lastnina. Tak malomaren odnos je treba takoj spremeniti.

Pomemben je tudi arhiv, katerega naloga je, da ugotavlja, zbira, strokovno obdeluje arhivsko gradivo, ki nastane tako, da ga imetnik (v tem primeru društvo) po navodilih arhiva odbere iz dokumentarnega gradiva in ga izroči arhivu v originalu, urejeno, popisano in v zaokroženih in kompletnih enotah.

Tako je Zgodovinski arhiv Ljubljana izdal navodilo za odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega, ki nastaja pri delu društev. Z njim

je pojasnil oziroma določil, katero gradivo ima lastnosti arhivskega gradiva. Zajel pa je le gradivo, ki je značilno za večino društev. Namreč, pri nekaterih društvih nastaja specifično gradivo, značilno samo zanje. Za njih je potrebno navodilo dopolniti glede na vrsto njihovega gradiva.

Naj navedem nekaj primerov arhivskega gradiva, ki ga morajo društva odbirati in izročiti arhivu. Pomemben dokument predstavlja registracija, brez katere društvo ne more obstajati. Za njegovo nadaljnje delo in delovanje pa so potrebna še pravila, pravilniki, samoupravni sporazumi, statut in drugi samoupravni akti, katerih se mora držati, če hoče uspešno in pravilno delovati. Trajno zgodovinsko vrednost imajo tudi zapisniki društva z gradivom za seje, sestanke, konference, skupščine, občne zbornice, članske sestanke. Ti omogočajo celoten vpogled nad delovanjem društva (če so popolni). Za zgodovino kulturnega in družbenega življenja pa niso pomembni le zapisniki in ostalo spisovno gradivo. Velikokrat to vrsto gradiva zelo nazorno dopolnjujejo druge vrste arhivskega gradiva kot so diplome, priznanja (listine, ki so podeljene posameznikom ali ustanovam kot priznanje za njihovo delovanje), fotografije, filmsko gradivo, izjave, spomini, časopisni članki, poročila, govori, kritike, ocene, ki se nanašajo na delovanje društva. Mnoga društva vodijo tudi kronike, kamor sproti zapisujejo določene dogodke društva. Velikokrat so ji priložene oziroma dodane fotografije, razni teksti, s katerimi kronika še bolj pridobi na svoji vrednosti. Razna tiskana vabila, sporedi prirediteljev, letaki, plakati, katalogi, gradivo ob praznovanju obletnic predstavljajo zelo pomembno propagandno gradivo, ki je namenjeno predvsem za obveščanje in seznanjanje javnosti z delovanjem in prireditvami društva. Važna kategorija arhivskega

gradiva so tudi sezname, spiski, imeniki članstva, ki nam kažejo številčno stanje in gibanje tega števila.

Za uresničevanje svojih ciljev se društva lahko združujejo v zveze društev, organizacij. Na območju občine Vrhnika je društev kar precej (Zgodovinski arhiv Ljubljana pa v arhivskih prostorih za to občino v Blatni Brezovici hrani le dva (2) fonda: Sadržarsko in vrtnarsko društvo za Slovenijo-podružnica na Vrhniki in Kravljna kmečka zveza (Vrhnika), v odredbi pa je samo Zveza kulturnih organizacij Vrhnika, preko katere se bo ravno tako dobil vpogled v njihovo delovanje. Posebej je omenjeno le Čebelarstvo društvo, ki ne

spada v ta sklop. S tem pa ni rečeno, da društva lahko z gradivom počno karkoli. Po zakonu, ki sem ga omenil že na začetku, so tudi društva (strokovna, športna, gasilska, humanitarna, kulturna in ostala), od katerih Zgodovinski arhiv Ljubljana po sedaj veljavnih predpisih začasno ne bo prevzemal arhivskega gradiva, dolžna ravno tako odbirati in trajno hraniti arhivsko gradivo, ki ima trajen pomen za znanost in kulturo.

Zakon je torej arhivsko gradivo društev zaščitil, kako bomo zakon izvajali, pa bo pokazal čas.

Arhivist:
Boris Rozman

Tito, državnik naše dobe

OB SEDMEM VRHU NEUVRŠČENIH DRŽAV SO V DOMU JLA OTVORILI RAZSTAVO

Tito, državnik naše dobe, neuvrščenost in mir

Sedma konferenca neuvrščenih je bila v New Delhiju, razstavo sta pripravila Dom JLA na Vrhniki ter Vp. 25212/26 Vrhnika. Na več kot 200 fotografijah in dokumentih je prikazano delovanje gibanja neuvrščenih, v katerega je vtkano tudi Titovo ime. Fotografije in tekst nas vodijo od Beograda, Kaira, Alžira, Kolomba, Havane do žalostnih majskih dni leta 1980, ko je obšla svet novica o Titovi smrti. Recenzenta razstave sta bila Kosta Način in Leo Mates, strokovna sodelavca pa Jovo Popović in dr. Prvoslav Ralić. V kulturno-umetniškem programu je nastopil Otroški zbor Doma JLA z Vrhnike, nastopili pa so tudi vojaki iz VP 5312 z Vrhnike.

Program Vrhniškega kina

5.—8. maj
četrtak ob 20. uri DIRKA CANNONBAL — amer. pustolovski
sobota ob 17. uri Režija: Hall Needham
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Roger Moore, Farah Fawcett, Burt Reynolds, Dean Martin, Peter Fonda.
Slavna dirka iz New Yorka do Los Angelesa. Dovoljena so vsa sredstva in vse ceste. To vrstolomno dirko je zrežiral bivši kaskader za 20 milijonov dolarjev.
petek ob 20. uri KRALJ ZAPELJIVCEV — franc. komedija
nedelja ob 16. uri Režija: Claude Conforte
V gl. vl.: Francis Perin, Marie-Cristine Desouard, Bernadette Lafont.
George živi z dvema prijateljicama, ki si ga delita. Toda srečanje z direktorico urada za proučevanje javnega mnenja — Sofieto ga spremeni. Svoj talent za zapeljevanje zna sijajno sprofonalizirati... PRIPOROČAMO!
sobota ob 20. uri DAN, KO SO SE VSI SMEJALI — amer.
nedelja ob 18. uri Režija: Peter Bogdanovich
V gl. vl.: Audrey Hepburn, Ben Gazzara, John Ritter. Film je imel precej uspeha na beneškem filmskem festivalu 1981, čeprav njegovo bistvo ni v prikazovanju napete zgodbe. Trije prijatelji so družabniki v detektivski agenciji, ampak v prikazu posameznih značajev.

12.—15. 5.
četrtak ob 20. uri PAZI, DA NE BO GNEČE — ital. pustol. komedija
sobota ob 17. uri Režija: Marcello Fondato
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Bud Spencer, Terence Hill.
petek ob 20. uri VELIKA PRVA DIVIZIJA — amer. vojni barvni CS
nedelja ob 16. uri Režija: Samuel Fuller
V gl. vl.: Lee Marvin, Mark Hamill, Robert Carradine. Eden boljših vojni filmov o bojih z Japonci med 2. svetovno vojno.

19.—22. 5.
četrtak ob 20. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — amer. vojni
sobota ob 17. uri Režija: Delbert Mann
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Richard Thomas, Ernest Borgnine, Donald Pleasence.
Po romanu Ericha Marie Remarquea, v času 1. sv. vojne.
petek ob 20. uri VELIKI SKAVT — amer. barvni pustolovski
nedelja ob 16. uri Režija: Don Taylor
V gl. vl.: Lee Marvin, Oliver Reed, Robert Culp, El. Ashley. Precej divja komedija ponekod spominja na Cat Ballow, saj so prizori pretepanja in drugačnega nasilja izrazito humoriistično obarvani.
sobota ob 20. uri TRI JE TREBA UBITI — francoska kriminalka
nedelja ob 18. uri Režija: Jacques Deray
V gl. vl.: ALAIN DELON, Dalila di Nazzaro
Napeta kriminalka o maščevanju po nedolžnem vpletenega moža... PRIPOROČAMO!

26.—29. 5.
četrtak ob 20. uri SMRT V ULICI ANGELOV — avstralski barvni
sobota ob 17. uri Režija: Donald Crombie
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Liz Alexander, John Hargreaves, Alex Archdale.
Avstralski filmi postajajo moda — politični thriller o prizadevanjih finančnih mogotcev in spekulantov, da bi porušili staro ulico, razselili prebivalce in zgradili stolpnice... Domačini se upro...
petek ob 20. uri ULICE NASILJA — amer. barvni, kriminalka
nedelja ob 16. uri Režija: Michael Mann
V gl. vl.: James Caan, Tuesday Weld, James Belushi.
Sijajno prikazan rop banke in maščevanje roparja nad nepoštenim naročnikom...
sobota ob 20. uri GOLA PEST — amer.
nedelja ob 16. uri V gl. vl.: Cirio Santiago, Darby Hinton, Ken Metcalfe. Instruktorica borilnih veščin išče sestro na Filipinih. V spopadih z nasilneži vedno zmaga.

Kino Borovnica

7. maj ob 20. uri DIRKA CANNONBAL — amer.
8. maj ob 17. uri
14. maj ob 20. uri PAZI, DA NE BO GNEČE — it.
15. maj ob 17. uri
21. maj ob 20. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — am.
22. maj ob 17. uri
28. maj ob 20. uri SMRT V ULICI ANGELOV — avstral.
29. maj ob 17. uri

Kino Bevke

8. maj ob 19. uri KRALJ ZAPELJIVCEV — fr.
15. maj ob 19. uri VELIKA PRVA DIVIZIJA — am.
22. maj ob 19. uri VELIKI SKAVT — am.
29. maj ob 19. uri ULICE NASILJA — am.

KULTURNI ANIMATORJI: DRAGICA ANASTASOV

Uspeh da vzpodbudo

žaja», za »Prešernove nagradence«, za »Parni valjak«. Zakaj pa ne? Bistvo je v tem, da otrok sam začuti potrebo po kulturnem udejstvovanju. Razmišljajo, da bi dali možnost vsakokrat po enem razredu, da se predstavi s svojo razstavo, npr. značek, serviet, itd. Skratka, vitrine in panoji v prizidišči šole so odraz dogajanja na šoli.

Potem sva se pogovarjali še o pevskem zboru, pa o likovnem krožku in še in še. Ugotovitev, ki velja za vse krožke oz. sekcije, pa je: naj bi se ta dejavnost ne končala z osnovno šolo, ampak naj bi otroci svoje sposobnosti in želje razvijali tudi potem, ko zapustijo šolske klopi. Prav tu pa velja omeniti KUD-Svoboda. Tamburaši so to idejo že uresničili, podobno bi lahko naredili tudi pevski zbor, folklor, pa likovni krožek, itd.

In kdo te krožke in sekcije vodi? V glavnem so mentorji sami učitelji te šole, za bolj specifična področja, kot npr. tamburaški krožek, delno dramsko-literarni krožek pa imajo zunanje sodelavce oziroma mentorje. Letos so njihovo delo tudi finančno ovrednotili, tako da je urejen tudi ta problem.

Zanimalo me je, kako se pravzaprav začne tako delovno leto. Dragica je povedala, da ji je najbolj neprijetno samo ob koncu leta, ko je za naslednje leto potrebno pripraviti plan dela. Poudarila je, da je praviloma izdelan samo okvirni program, potem pa je od samih dogodkov ali kakšnih drugih pobud odvisno, kaj bodo takemu programu oziroma planu dodali. Vsak mentor ji izdela plan dela za svoj krožek, na podlagi teh planov, medsebojnih dogovorov z mentorji in seveda s samimi krožkarji pa potem nastane tisti glavni načrt, ki seveda najprej upošteva že znane praznike: Novo leto, slovenski kulturni praznik, 1. maj, 29. november, pa krajevni praznik; preteklo leto pa so napisali tudi, da bodo na šoli imeli kulturni teden in dalje, posamezne kulturne dneve. Tako so imeli tak kulturni teden v začetku marca, prav v času ko Borovničani praznujejo tudi svoj krajevni praznik. Za otvoritev tega tedna so pripravili razstavo že prej omenjene partizan-ske literature, potem so krajin in šolski otroci obiskali Gramozno jamo, Žale in Bistvo, kar je postalo že

tradicija. Skupaj z ZZZ so otroci pripravili majhno komemorativno slovesnost pred spominsko ploščo v Bistri, potem pa so se s svojci padlih sešli na prijateljskem srečanju. V tem tednu so izdelali tudi šolsko glasilo »Utrinki s Coklarje«, 12. marca pa je bil nekaj vrhunec tedna, saj so se šolski otroci in mladina pomerili v »Borovnici skozi čas«. Nadalje se je prvič v Borovnici predstavila vrhniška Glasbena šola, za kar pa upajo v Borovnici, da ni bilo tudi zadnjič. Ker pa je ta kulturni teden sovpadal tudi s konferenco neuvrščenih v New Delhiju, so pripravili tudi kratko oddajo o tej konferenci in jo posredovali vsem učencem po internem ozvočenju. Prav to interno ozvočenje precej uporabljajo tudi za druge oddaje. Seveda vmes ne manjka glasbe.

V »kulturnem dnevu« pa si na primer ogledajo baletno predstavo, operno predstavo, seveda v Ljubljani, in tudi domače predstave, ki jih naštudira KUD Svoboda. Učitelji še vedno prej posvetujejo, če so predstave primerne za otroke in potem otroke seznanijo s kratko vsebino predstave, ki naj bi si jo ogledali, saj je le na ta način zagotovljen uspeh oziroma namen tega kulturnega dne. Ne moremo od otroka pričakovati, da ga bo nekaj zanimalo, če tega sploh ne razume. Zato na vse prireditve otroci ne gredo nepripravljeni. Seveda grede tudi primerno »disciplinsko podkovani«, a kaj, ko je npr. v Mladinskem gledališču v Ljubljani še množica drugih otrok, na katere imajo učitelji manj vpliva in tako se je že zgodilo, da so dva-trije nemirni potegnili za seboj tudi tiste, ki so imeli lep namen se obnašati primerno. Kako se npr. počuti učitelj, ki v šoli prepoveduje zvečenje zvečinega gumija, zvečer pa na televiziji prav »kulturniki« najbolj zvečijo! Naslednji dan je potrebno z vzgojo pričeti spet od začetka: zveči, samo na primernem mestu in ob primer-nem času! Prav isto velja za branje stripov ali indijancar. Preberite, toda naj ti to ne postane navada in edina knjiga, ki jo kdaj prebereš. In pri »uniformah« za nastope? Ali ne dobiš lepšega vtisa, če se ti nastopajoči za 29. november predstavijo v beli bluzi in modrem krilu ali hlačah, za pustni nastop pa to najbrž ne bi bilo primerno. Dragica je priznala,

da je tudi pri tem že precej popustila. Otroci so drugačni iz generacije v generacijo, ti moraš živeti z njimi, ne želijo si popolne anarhije, pa tudi vojaške discipline in reda ne. Nekakšno srednjo pot je potrebno ubrati, pa čeprav greš včasih tudi preko sebe. Zakaj bi otroku prepovedal rock in beat, če tebi ni všeč?

Pogovarjali sva se tudi o njenem delu. Pri urah pouka učencev ne seznanja samo s slovnicno in z literaturo, ampak tudi s tistim, kar se dogaja vsak dan: pomembnejši kulturni dogodke, podelitev Prešernovih nagrad, skratka: življenjskih pouk. Ob vsem tem, kar se dogaja ali ko otroci sami kar naredijo, jim poskuša vcepiti, naj razmišljajo in se zavedajo, zakaj so to naredili. Otroka moraš že zgodaj kulturno vzgajati, da bo kot odrasel sam znal poiskati »kulturno hrano«. Vendar mora vse temeljiti na pristo-voljni bazi, otroka ne smeš k ničemer prisiliti, ampak ga samo prepričati, da je to zanj dobro. Po predstavi, po taki ali drugačni prireditvi, pa ne skopariti s pohvalo. Še tako ponosna predstava ima v sebi nekaj, kar je vredno pohvale. Tudi tvoj trud je poplačan, ko so po predstavi izvajalci pohvaljeni in jim ponos kar žari iz oči. Toda zakaj je takih, čeprav majhnih, a od srca pohval tako malo, zakaj je gledalce na to treba največkrat opozoriti? Kaj ni taka pohvala vzpodbuda za naprej, priznanje njihovega truda, nemalokrat tudi odrekovanja?

Dragica je omenila tudi dobro sodelovanje in povezanost s samim krajem, z delovnimi organizacijami in KUD Svoboda. Pred leti je bila šola edini nosilec proslav in drugih kulturnih prireditev, sedaj pa se to spreminja in podbuda za proslavo ali kako prireditev pride od drugod, šola pa je na njih kot gost. Morda se pojavlja problem obveščanja, saj ljudje že iz navade plakatov ne berejo. Toda to so največkrat problemi pri odraslih, ki v šoli niso dobili dovolj vzpodbude za kulturno osveščanje. Današnji šolski otroci pa so, po Dragičinih besedah, nekaj drugega. Ljub celodnevni šoli vedno najraje čas za ta ali oni krožek, vedno se prireditve lepo obiskane. Skratka, v Borovnici se vsak mesec nekaj dogaja in to dogajanje naleti na velik odmev in posluš. Z. T.

IKAR — ciklus Korenine

Georgi Božinov: Avtoportret

Vrhniški slikar Georgi Božinov

»Življenje je povsod enako, le tradicije so močno različne. V Slovenijo sem prišel zato, da spoznam še tukajšnje ljudi, navade in mišljenje.« Je dejal Georgi Božinov, ko sva se pričela pogovarjati o njegovem delu, življenju, najprej pa seveda o tem, kaj ga je iz Makedonije pripeljalo prav v naše mesto. Rodil se je leta 1947 v Strumici, v Skopju je končal likovno smer Pedagoške akademije, od leta 1978 pa živi in dela na Vrhniku. V vseh razredih tukajšnje osnovne šole uvaja mlade v skrivnosti doživljanja likovnih umetnin, v govorico barv, črt in oblik, ob tem pa neutrudno slika, riše in razstavlja. Pa vendar, ko stopiš v njegovo garsonjero v bloku ob Ulici 6. maja, kjer je toliko stvari, da le težko verjameš, da jih je možno spraviti v tako majhno stanovanje — stene so polne slik in povsod stoji starine — se zaman oziraš za slikarskim stojalom. Zanj v tej sobi niti ni prostora.

— Georgij, kje pravzaprav slikaš?
Pred tremi leti mi je Zveza kulturnih organizacij na Vrhniku pomagala s tem, da mi je dovolila uporabljati prostor v kleti Cankarjevega doma. Hvaležen sem ji za to, vendar je v klet vdrla voda, postala je vlažna in zato sem si moral poiskati nov prostor. Zdaj delam v drvarnici v bloku, kjer živim. To je zelo majhen prostor brez ustrezne svetlobe, tako da zelo težko ustvarjam. Vendar zaenkrat nimam druge možnosti.
— Za seboj imaš že kar dolgo obdobje slikanja in razstavljanja. Pa se še spomniš, kdaj in zakaj si se odločil, da ti bo slikanje eden glavnih življenjskih ciljev in ne le hobi?
Že v osnovni šoli so bili moji zvezi porisani s portreti učiteljev. Naredil sem nekaj slik, ki so bile dobro ocenjene in takrat me je pritegnilo slikanje, da se človek lahko izraža tudi s črto, ploškijo in obliko. Tako sem začel, vzljubil sem to delo in v njem še danes iščem svojo potrditev.
— Zrasel si v drugačnem okolju, ob drugačni tradiciji. Kako svoje prinese izkušnje združuješ z našim okoljem in našim življenjskim utripom?
Zanima me življenje tukaj in nove izkušnje me bogatijo. Rad bi čim več spoznal, se naučil in to združil s prejšnjimi izkušnjami. Vendar bi lahko dejal, da mojih prizadevanj nekateri ne razumejo. Vidiijo le sebe in svoje potrebe, ne vidijo pa posameznika, ki bi si rad v tem prostoru pridobil enakovredno mesto.
— Zdi se mi, da je za tvoje slikanje značilno, da ustvar-

jaš v tematskih ciklih. Nekoč si slikal staro makedonsko arhitekturo, nato ptice, korenine in ikone, zdaj pa te zanima kamen ter njegove naravne in umetne oblike. Kaj vpliva na te tvoje tematske usmeritve in predvsem, zakaj te zdaj zanima prav kamen?

Iz izkušenj vem, da mi najbolj ustreza ciklus dvajsetih slik, na katerih se ponavlja isti element. Tako imam možnost, da podrobno spoznam njegovo obliko in vsebino, živim se vanj in tako so tudi rezultati boljši. Zanimanje za kamen pa je posledica mojega resničnega navdušenja nad prečudovito, še nedotaknjeno Istro, ki jo spoznavam v zadnjem času. Spominja me na pokrajino v Makedoniji in občutek imam, da je to tisto, kar sem iskal, kar nosim v svojih mislih. Zato sem vzljubil kamen bolj kot katerikoli drugi element iz svoje bližine.

— Kaj pa potem, ko se že odločiš, kaj bo element tvoje likovne obdelave? Kakšni problemi se pojavijo takrat?
Za sliko je važna tudi likovnotehnoška izpeljava. Vseeno mi je, ali slikam ali rišem, da le izrazim svoje sporočilo, svoj pogled na svet in okolje, ki v njem živim. Za slikarja je prijetno, če čuti, da so ljudje razumeli njegovo zamisel in jo sprejeli.

— Za sabo imaš že dovolj razstav, da lahko poveš, kaj ti takšna javna predstavitev pomeni?

Žal razstave niso merilo kvalitete, ker so pogosto narejene nekritično. Sicer pa tudi umetnik od njih nima veliko, nekaj lepih besed in veliko stroškov. Prodaja je zelo skromna, komaj da z njo povrneš izdatke. No, morda vse le ni tako črno. Če razstavljaš, vsaj kdaj vidiš svoja dela obešena.

— Zaposlen si kot likovni pedagog v Cankarjevi šoli na Vrhniku. Kako združuješ svoja umetniška prizadevanja z delom z mladino?

Lepo je delati z mladimi in gledati njihove radostne obraze, kadar jih pohvališ ali kadar dobijo kakšno nagrado za svoje delo. Slabo pa se počutim, kadar vidim, da tudi učenci tako obravnavajo likovni pouk, kot ga običajno njihovi starši: »Saj za življenje likovni pouk ni tako pomemben.« Rad bi, da bi otroci doumeli, da življenja ne sestavljajo le številke, zakoni in definicije.

— Kdaj boš spet razstavljal na Vrhniku?

Zdaj delam risbe na temo »nebo in kamen v Istri«, vanje pa vključujem tudi že odslužene elemente. Komaj čakam, da bom spet lahko šel v Istro in tam nadaljeval s tem delom. Na Vrhniku bom razstavljal jeseni, nato pa bom pokazal te slike še v Ljubljani, Skopju in Strumici.

vedno pomeni kompleksno vizualizacijo, kjer lahko že oblikovanje vidnega pomenskega sveta pomeni razumevanje postavitev v celoti. In prav ta element je mladim ustvarjalcem izostal. Zadovoljili so se z dekorativno pripovedjo, s »skečevskimi« aplikacijami, ki pa niso mogli zaživeti v kontinuirano vizualno pripoved, v prepričljivo sporočilo.

Postavitve je domačim mladim gledalcem pomenila intenziven opomin in zahtevo, da je treba gledališko tvornost mladih nenehno gojiti, jo dopolnjevati in se spopadati z novimi, gledališko-vizualno bogatimi prijemli.

Mladi gledališki skupini je treba pomagati z vso skrbnostjo, da bo zrasla v kolektiv, sposoben nadomestiti marsikatero skušnjo profesionalnih kolektivov ali gostov iz širšega zaledja.

JOŽE VOZNY

Ob uprizoritvi

Mladinska gledališka prizadevanja oblikujejo podobno uprizoritev za mlade na osnovi velike angažiranosti izvajalcev, z radikalnimi življenjskimi stališči in s pronicljivo kritiko anomalij. Večina njihovih prizadevanj je usmerjenih v podiranje zastarelih šablon in gledaliških znakov preteklega časa, zato nenehno iščejo svoja in svojska gledališka pota.
Vsa ta dejstva, ki so agens mlade gledališke tvornosti, so bila sicer uspešno zaznavna v uprizoritvi mladih z Vrhniku, vendar so se izkazala za premalo uspešna v oblikovanju celovite gledališkosti. Njihov odziv na predlogo, ki je kolaž pesniškega značaja, je bil intenziven, govorno interpretativno močan, skorajda silovit, z glasbeno podlago bogato dekoriran, toda prav malo ugledališčen. Ugledališčenje namreč

Kultura zaradi kulture?

»Moja funkcija, ki sem jo prevzel pred kratkim, ni v predsedovanju DPD Svobode v Borovnici, ampak predvsem v koordinaciji med vsemi sekcijami, ki delujejo pod okriljem Svobode v Borovnici«, je povedal novoizvoljeni predsednik Rudi Cerk.

In tako je tudi prav. Ni treba, da imamo predsedujočega, predsednika, sekretarja itd., ki samo sklicujejo, opozarjajo, vodijo ipd., nekoga, pa, ki bi vse to povezoval, pa ni. In kaj je pravzaprav Svoboda?
Ustanovili so jo kmalu po vojni, o tem bi bilo treba nekaj napisati, in je v začetku imela v sestavi samo Kino Borovnica in dramsko sekcijo, ki je razveseljevala ljudi s svojimi igrami.

Danes Svoboda skrbi za razvedrilo domačinov in ostalih krajanov tudi v širši družbeni skupnosti. Sekcije, kot dramska, dekliski nonet, fotosekcija, likovna sekcija, numizmatiki, kinosekcija, dajajo široke možnosti za delovanje starih in mladih. Verjetno se boste vsi občani spomnili razstave pred nekaj leti v Bistri, kjer so razstavljali domači slikarji — umetniki. V ambientu, ki se je še kako podal realizmu, impresionizmu in drugim načinom slikanja, je zelo ustrežalo. Nenazadnje, bil je lep popoldanski sprehod v Bistru in nazaj.
Dekliski nonet, katerega glasove čedaje večkrat slišimo na različnih prireditvah ne samo v kraju, ampak tudi izven občinskih meja, je izredno ubrana skupina mladih deklet. Vodi jih Viktor Zadnik. Da ne govorim o moškem pevskem zboru pod vodstvom Aca Milčija, o mladini v fotosekciji, ki jo uspešno vodi Igor Debevec, itd.
Ni pa moj namen govoriti o tem in propagirati posamezne sekcije posebej. Gre za to, da kultura ni kultura samo takrat, ko vidimo plakate, ki vabijo sedaj na to, drugič na drugo prireditev; je več kot to, je sodelovanje kraja samega s samim krajem. Povezava med njimi pa naj bi bila Svoboda. Vsi si samo želimo, da bi se nekaj dogajalo, nikogar pa ni, ki bi nekaj tudi realiziral. Krajin, ali se boste vključili v eno od mnogih sekcij, ki so vam na razpolago, pa

je seveda vaša stvar. Ne pričakujte pa potem od posameznikov »čudežev«, kajti teh ni.

Na zadnjih proslavah in kulturnih prireditvah ste mogoče opazili, da so začeli nastopati ne samo mladinci, šolarji, ampak tudi člani sindikatov iz naših delovnih organizacij. Ali se vam ne zdi, da so bili zelo pogumni, da so se »dali v zobe« Borovničanom, za katere je značilno kritičarstvo? Z nobeno stvarjo namreč niso zadovoljni. Enkrat to, drugič drugo. So pa vredni pohvale vsi, ki kakorkoli prispevajo h kulturnemu življenju v našem kraju.

Bolje nekaj kot mrtvilo! Toda če sodelovanje med Svobodo in sindikati odpove, potem odpove tudi množičnost. Torej: dogovarjati se pomeni tudi pri kulturnem delovanju to, da so dvorane polne, veliko nastopajočih, kajti šele množičnost selekcij. Hočem reči, če bo množičnost, bo selekcija, bo ugodna naša kritika in bo kultura tudi na višjem nivoju. Če pa tega ni, potem se slehernik lahko zadovolji s tistim, kar ima in kar vidi. Seveda pri tem moramo upoštevati tudi dejstvo, da Svoboda skrbi tudi za tuja gostovanja v Borovnici, ki so v programu, sprejemem vsako leto posebej. Vas mogoče zanima, kakšen je program dela? Pridite na naslednji občni zbor, pa ga boste slišali, vendar pa vas prosim, ljubi Borovničani, ne delajte se grozno pametne pri tem, saj veste, da so sredstva, predvsem denarna, zelo omejena!

Nenazadnje še to. Ali veste, da sta kultura in potreba po kulturi tisto, kar našo civilizacijo drži pokonci že tisočletja in da mora biti ta potreba čedalje večja. Kajti: kaj boste mladi ljudje govorili svojim in našim znancem, o kakšni kulturi bo govorila in kaj bo za vami ostalo? Pa še to: vsak nastopajoč bo še kako rad še enkrat in še enkrat in še in še rad nastopal pred polno dvorano občinstva, kakor pa pred prazno, z nekaj sem ter tja sedečimi glavami, in s končno ugotovitvijo: saj nekaj smo pa le naredili!

LUČKA CERK

Nova skupina »Ivan izvoli«

Eksplozivna dramska skupina »Il« je v petek 1. 4. drugič uprizorila »Vabljenje grozo«. Tokrat je bila predstava uvod v mladinsko programsko konferenco.

Ker je že bilo nekaj odmevov na našo predstavo, sem se odločil, da malo pojasnim vsebino in namen te predstave.

»Vabljenje groza« je poskus združiti igre in glasbe, ki se med seboj prepletata in dopolnjujeta. Glasba se izraža v ideji igre in obratno. Toda to ne pomeni istočasno, ampak igra in glasba valovita.

V tej skupini sodelujejo:

Bojan Ottoničar, Adi Košir, Rina Suhadolc, Janko Jerebic, Janika Sušteršič, Dean Mesec, Andrej Zucko, Marko Debevec, Magda Krvin, Robi Prebil, Zlatka Turna, Primož Rus.

Zakaj smo se lotili takšne oblike in teme?

S to obliko smo hoteli najti nekaj novega, izvirnega. Tema pa ni nova; to je prikaz družbe, mladih, starih... in pa stvari, pred katerimi nekatere naše mame zatiskejo oči in hočejo rešiti probleme svojih sinov in hčera tako, da jih zapro med štiri stene doma in jim velikodušno dovolijo hoditi v šolo in morda še k verouku. Vse ostalo pa je pokvarjeno. Prav to pokvarjenost pa smo na sarkastičen, ironičen in neposredno realističen način tudi pokazali. Pokazali smo seks in alkoholizem, narkomanijo, nasilje; pa naj je to duhovno nasilje ali enostavno fizično obračunavanje.

Večino teh stvari delamo vsi vsak dan. Toda to nas sploh ne moti, ko pa to nekemu pokažeš, ponavadi nastane problem. Takšnih občutkov se človek brani, pravi, da so nekaj nezasiščenega, povrh vsega pa še na odrtu! To se res težko pre-

nese, če nočeš ali ne znaš razmisлити o vsej »Vablilji grozi« kot celoti. Mislim pa, da je takšne stvari potrebno kritizirati, spoznavati, ironizirati, da jih bomo lahko premagovali. Vprašam vas: Ali kdo ljubi nasilje? Ali bi kdo rad sam od sebe postal narkoman? Ali alkoholik? Ali bi kakšno dekle samo od sebe prodalo svoje telo?...

Naša usmeritev za naprej bo še vedno vsebovala kritiko družbe in posameznikov ter iskala izvirne načine prikazovanja problemov mladih in vseh ljudi. EDS »Il«.

Za konec naj povem, da skupina šteje 12 članov in da bomo vse, ki bi se radi vključili vanjo, z veseljem sprejeli medse.

Avtor »Vablilje groze« RUS P.

Ivan Cankar (1876—1918)

Te dni bo minilo že 107 let od rojstva Ivana Cankarja, slovenskega pisatelja, pesnika, dramatika, borca za slovenski jezik, decembra pa tudi 65 let od njegove smrti.

Cankarja več ali manj poznamo samo po njegovem literarnem ustvarjanju, ki je za slovensko literaturo in kulturo zelo pomembno. A kaj bi bilo, če se ne bi bil odločil za pisanje? Med našimi literarnimi modernisti bi najbrž zazijala praznina, morda pa bi imeli enega modernističnega slikarja več. Kajti Ivan Cankar je imel tudi risarski talent in s tem bi vas rada seznanila v naslednjih vrsticah.

Začel je tako, kot začena vsak otrok: risal je po papirju, po knjigi, po mizi in po klopih. Ko je postal starejši, je začel opazovati svet okoli sebe. Zaslužil je nevidne obrise posameznih predmetov, tudi dejanj in prizorov, in začel jih je risati. Pri tem mu je dala dobro podlago tudi realka.

Prva, še malo okorna, vendar že dovolj spretna, je risba Marija Pomagaj, narisana v 1. šoli. Mnogo boljša je slika Davkarja Ivana Grudna, ki jo je narisal med počitnicami po 6. ali 7. šoli. V tem času je narisal tudi Podobo gospoda, očeta svojega prijatelja Stanke Zarnikove, in Pismo, kjer je v profilu upodobljena Stanka s pismom v roki. To Pismo je prvo samostojno delo po naravi in ena najlepših Cankarjevih slik. Za risbo je značilna velika gotovost in spretnost, iz nje diha občutek za kompozicijo, tehnično izdelavo in psihološki izraz, napake v razmerju pa skorajda ne motijo. Pri svojem delu je bil zelo dosleden: senčil je gube na obleki, mojstrsko izdelal sence in svetlobo v laseh in na obrazu.

Te slike so narisane s svinčnikom. Risal pa je tudi s peresom. Dve taki risbi sta npr. v rokopisu komedije Za narodov blagor. Pri pisanju je namreč kar med tekst risal tipe, ki jih je opisoval. Take tipe je navadno upodobil na robu papirja ob besedilu.

Risbe s svinčnikom je Cankar navadno izdeloval do podrobnosti, medtem ko so tiste s peresom samo osnutek.

Leta 1909 je na Dunaju nastala Cankarjeva Lastna podoba. Narisal se je s svinčnikom na karton v obliki

razglednice in v nemščini pripisal »tiralico« ter jo poslal Slavki Kesslerjevi v Ljubljano. Vsebinska »tiralica« je takšna:

»Komu je znano?

Spredaj upodobljeni individuum se že nekaj časa klati po Dunaju; pravi, da je pisatelj, pa ni videti. Govori za silo nemško kakor tudi neko nerazumljivo slovansko narečje. — Načeloma prezira čistito brivsko obrt, je po svoji zunanosti skrajno zanikr, v vedenju predrzen in frivol, zlasti nasproti oblastem. Spričevala o cepljenju koz nima. Posebna znamenja: tako dolga ušesa, da na sliki zanje ni prostora... Komur je kaj znano o opisani, splošno nevarni osebi, se naproša, da o tem obvesti c. kr. policijsko ravateljstvo na Dunaju...

Na Dunaju, 3. aprila 1909.«

Cankarjev prijatelj Hinko Smrekar je večkrat povedal, da je Ivan Cankar zlasti na Dunaju veliko risal. Za Hišo Marije Pomočnice je skiciral svoje tipe po naravi. Kako je risal svojo mater na mrtvaškem odru, nam opisuje v črticah Materina slika in Njena podoba. Žal je ta slika izgubljena.

Ta kratki pregled nam kaže Ivana Cankarja v nekoliko drugačni luči, kot smo ga poznali doslej: kaže nam ga kot umetnika — risarja. Mislim, da je prav, da ga spoznamo tudi s te strani, da ne bo v nas živel samo kot literat, pač pa kot vsestranski umetnik.

Naj za konec pripišem še odlomek iz pesmi, ki jo je posvetil svoji ljubezni, hkrati pa je tudi majhen dokaz njegove nagnjenosti do likovne izpovedi.

Narisal sem nekdanj podobo tvojo in del sem jo na steno v zlat okvir. — Sinoči pa je slika oživel!... Na večer, ko sem sam sedel za mizo, stopila je iz zlatega okvira naravnost predme... Kakor makov cvet. Gorela so v prozorni rdečici kipeča njena ustna, njena lica. —

D. Gabrovšek

5 let folklorne skupine »Ligojna«

ZAČETEK DELOVANJA

Zbrali smo se natanko pred petimi leti, kot prvi v občini Vrhnika, da bi popestrili program proslave prvega krajevnega praznika krajevene skupnosti Ligojna. Bilo je 4. julija 1978! Naš prvi nastop in enkratni sprejem pri publiku. Trema je bila velika! Dobro smo se pripravljali in uspelo je. Vrskanje je izgnalo strah in tremo. Zadovoljni smo bili s tem prvim nastopom in domenili smo se, da bomo nadaljevali začeto delo. Odločili smo se za ohranitev izključno gorenjskih plesov. Uspeh je sledil uspehu, volja je bila trdnjša, veselje večje. Obledo smo si sprva izposojali, bilo je drago, komaj smo zmogli, seveda s pomočjo KS Ligojna in mladinske organizacije. Začeli smo razmišljati o lastni obleki. Po sreči nam je uspelo dobiti rabljene narodne noše. Popravili smo jih, dodali manjkajoče stvari, največkrat so morali posamezniki kar globoko seči v svoj žep. Fantje so iskali škornje pri starejših ljudeh, škornji res niso bili enaki, ampak bili so, usnjeni. V gumijastih ne moreš plesati kakšne poskočne polke, pa tudi izgleda ne! Z zbranimi sredstvi smo si s težavo kupili nove škornje, za dekleta pa smo čez čas naročili tudi gležnarje. Tako so naši ljudje sedaj obuti, kmalu pa bo potrebna temeljita prenova oblek, saj so le-te od številnih nastopov močno obrabljene.

DELO PETIH LET

Namen naše folklorne skupine je zabavati ljudi, popestriti različne

Nastop ob 100-letnici Gasilskega društva Vrhnika

programe, predvsem pa narodno izročilo čimdlje ohraniti. Radi imamo ljudsko glasbo, ljudsko pesem in ljudski ples. Udeležimo se vsakemu vabilu, če je le v naši moči in če je vabilo pravočasno.

Takih vabil in nastopov je bilo ogromno in težko je vse popisati. Vsako leto jih ima več kot dvajset, okroglo sto. Ni malo! Plesali smo na proslavah v okviru občine Vrhnika, v krajevnih skupnostih, ob prihodu Titove štafete, ob kulturnem tednu Bistrice, v Bistri, za Dom JLA, za Komunalno podjetje Vrhnika ob obletnici, na kvizu Mladi in kmetstvo, ob 100. obletnici Gasilskega društva Vrhnika, ob prihodu meščanov Gornarsa na Vrhniko, bili smo na Lazah itd.

V veliko veselje nam je bilo plesati za najstarejše in onemogle občane. Neverjetno veselje na teh zgubanih obrazih in pričakanje. Po nastopu izredna hvaležnost in prošnja, naj ponovno pridemo.

Tudi s čebelarji smo že večkrat sodelovali. Pomagali smo jim pri organizaciji proslave in jim popestrili program s plesom, se udeležili slavnostne povorke ob 75-letnici.

Izredno veliko smo sodelovali z vojniki, njihovimi predpostavljanimi in z mladinsko organizacijo v kasarni. Imeli so veliko tekmovalni, kvizov in drugih prireditev ob različnih praznovanjih. Vedno smo bili z njimi. Sodelovali smo v zelo kvalitetnih proslavah, ki so jih pripravljali vojniki. Največ smo bili v kasarni, pa v Cankarjevem domu, v Borovnici in v Ligojni. V Ligojni smo organizirali skupno proslavo ob dnevu republike.

Za nami je tudi že večkratno sodelovanje na prireditvi Ohcet v Ljubljani.

ni. Enkratni uspeh smo doživeli, ko smo na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani plesali za slovenski par v okviru mednarodnega programa. Ob tej priliki sodelujemo tudi v dokumentarni oddaji TV Ljubljana Ohcet v Ljubljani. Nikdar pa ne bomo pozabili srečanja s folklorno skupino Belorusije iz Minska. Plesali smo zanje, oni za nas. Vzdušje je bilo enkratno, čudovito, še jezik ni bil nobena ovira! Sklenili smo prijateljstvo, z njimi zapeli. Zelo težko smo se razšli.

Se bi lahko pisali o naših nastopih, pa bi bilo preveč.

POMOČ PRI DELOVANJU

Ob petletnici bi se radi zahvalili vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali. V začetku je bila to KS Ligojna in mladinska organizacija Ligojna, kasneje ZKO Vrhnika. Posebno zahvalo smo dolžni tovarišici Marti Rijavec, ki nam je bila vedno pripravljena pomagati, in tovarišu mgr. Brunu Ravnikarju za strokovno pomoč.

PRAZNOVANJE 5. OBLETNICE

Pripravljati smo se že pričeli. Namenili smo se imeti tri koncerte, in sicer v Borovnici, na Vrhniku in v Ligojni. V gosti smo povabili našo folklorno skupino iz Bele krajine — Dragatuš, ki pleše izvirne belokranjske plesse. Spremlja jih tamburaški orkester, z njimi pa prepevajo Kresnice. Tako bo res zanimiv pogled na oder, dve popolnoma različni narodni noši in seveda tudi različni napev in ples. Praznovali bomo zadnjo soboto in nedeljo v mesecu maju. Že vnaprej vabimo prijatelje našega plesa na ogled koncertov!

T. P. Ž.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA:

Bitenc, J.: Kje je luna?
Colnarić, J. & Vrabl S.: Vinogradništvo
Dittmar, F. W., H. P. Legal: Zrela ženska
Ilešič, M.: Pravna vprašanja združenega dela in sredstev med proizvodnimi in trgovskimi organizacijami
Jerman, F.: Sprehodi po estetiki
Kovač, B.: Socializem in blagovna produkcija
Majer, B.: Temeljni marksizma
Marzani, C.: Italija in komunisti
Mikuž, M.: Svet po vojni
Register veljavnih predpisov SFRJ in SR Slovenije
Reisp, B.: Janez Vajkard Valvasor
Rus, V.: Nadaljevanje naše poti
Samoupravno sodstvo v združenem delu
Smernice za oblikovanje vzgojno izobraževalnih programov v usmerjenju izobraževanja
Sinkovec, J.: Temeljni problemi združevanja dela in sredstev
Tomšič, V.: Samoupravljanje in udeležba žensk v razvoju

Usmerjanje v izobraževanju in delu v organizacijah ZD

Združevanje sredstev razširjene reprodukcije na minulo delo

Zohar — Durjava, T.: Ekonomika in ekonomska politika SFRJ

LEPOSLOVJE:

Mladinski:

Bevk, F.: Kurir Markec
Finžgar, F. S.: Pod svobodnim soncem
Kovač, P.: Pet kužkov išče pravega
Matosec, M.: Lina-Lena
Milčinski, F.: Tolovaj Mataj in druge zgodbe
Petelinček in miški
Župančič, O.: Ciciban

Za odrasle:

Munič — P. J.: Sovražstvo ni večno
Novak, A. B.: V ozvezdju postelje
Potrč, I.: Ko smo se ženili
Previdi:
Huxley, A.: Krasni novi svet
Kiehl, W.: Anus mundi
Lem, S.: Eden
Michener, J. A.: Zaliv
Queneau, R.: Zgodba po vaši izbiri
Sjwall, M., P. Wahlöö: Priskutnež

Varstvo arhivskega gradiva

Mnoga društva se še danes ne zavedajo, kakšno vlogo ima dokumentarno gradivo, ki nastaja pri njihovem delu, sicer se do njega ne bi obnašala tako, kot se. Vedeti morajo (bi morala), da tudi del njihovega gradiva predstavlja kulturno dediščino, to je, izvirno in reproducirano (pisano, risano, tiskano, fotografirano, filmano ali kako drugače zapisano) dokumentarno gradivo, ki ima trajen pomen za znanost ali za kulturo in ki ga je treba po zakonu o naravnih in kulturni dediščini izročiti arhivu v določenem roku, do takrat pa čuvati in varovati (tudi pred vlomi, požari, tatvinami ali pred drugim uničenjem). Varstvo kulturne dediščine je namreč skrb vsakega občana in celotne družbene skupnosti.

Nekatera društva se ne ukvarjajo veliko s svojimi arhivi, ni jim do tega, da bi se njihovo gradivo ohranilo. Številni dokumenti, ki bi lahko odgovorili na marsikatero vprašanje, so za njih le navadni papirji, ki se jih ob prvi priložnosti odvrže. Nihče pa ne pomisli, da se tako dela velika škoda in da se hkrati krši zakon, ki ga mnogi ne poznajo, a bi ga morali. Zlasti tisti, ki imajo v društvi pomembne položaje (tajnik ali oseba, ki mu društvo zaupa opravljanje teh nalog). Mogoče bi v nasprotnem primeru drugače gledali na vso stvar in drugače ravnali z gradivom, ki je družbena lastnina. Tak malomaren odnos je treba takoj spremeniti.

Pomemben je tudi arhiv, katerega naloga je, da ugotavlja, zbira, strokovno obdeluje arhivsko gradivo, ki nastane tako, da ga imetnik (v tem primeru društvo) po navodilih arhiva odbere iz dokumentarnega gradiva in ga izroči arhivu v originalu, urejeno, popisano in v zaokroženih in kompletnih enotah.

Tako je Zgodovinski arhiv Ljubljana izdal navodilo za odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega, ki nastaja pri delu društev. Z njim

je pojasnil oziroma določil, katero gradivo ima lastnosti arhivskega gradiva. Zajel pa je le gradivo, ki je značilno za večino društev. Namreč, pri nekaterih društvih nastaja specifično gradivo, značilno samo zanje. Za njih je potrebno navodilo dopolniti glede na vrsto njihovega gradiva.

Naj navedem nekaj primerov arhivskega gradiva, ki ga morajo društva odbirati in izročiti arhivu. Pomemben dokument predstavlja registracija, brez katere društvo ne more obstajati. Za njegovo nadaljnje delo in delovanje pa so potrebna še pravila, pravilniki, samoupravni sporazumi, statut in drugi samoupravni akti, katerih se mora držati, če hoče uspešno in pravilno delovati. Trajno zgodovinsko vrednost imajo tudi zapisniki društva z gradivom za seje, sestanke, konference, skupščine, občne zbornice, članske sestanke. Ti omogočajo celoten vpogled nad delovanjem društva (če so popolni). Za zgodovino kulturnega in družbenega življenja pa niso pomembni le zapisniki in ostalo spisovno gradivo. Velikokrat to vrsto gradiva zelo nazorno dopolnjujejo druge vrste arhivskega gradiva kot so diplome, priznanja (listine, ki so podeljene posameznikom ali ustanovam kot priznanje za njihovo delovanje), fotografije, filmsko gradivo, izjave, spomini, časopisni članki, poročila, govori, kritike, ocene, ki se nanašajo na delovanje društva. Mnoga društva vodijo tudi kronike, kamor sproti zapisujejo določene dogodke društva. Velikokrat so ji priložene oziroma dodane fotografije, razni teksti, s katerimi kronika še bolj pridobi na svoji vrednosti. Razna tiskana vabila, sporedi prireditve, letaki, plakati, katalogi, gradivo ob praznovanju obletnic predstavljajo zelo pomembno propagandno gradivo, ki je namenjeno predvsem za obveščanje in seznanjanje javnosti z delovanjem in prireditvami društva. Važna kategorija arhivskega

gradiva so tudi sezname, spiski, imeniki članstva, ki nam kažejo številčno stanje in gibanje tega števila.

Za uresničevanje svojih ciljev se društva lahko združujejo v zveze društev, organizacij. Na območju občine Vrhnika je društev kar precej (Zgodovinski arhiv Ljubljana pa v arhivskih prostorih za to občino v Blatni Brezovici hrani le dva (2) fonda: Sadržarsko in vrtnarsko društvo za Slovenijo-podružnica na Vrhniki in Krajevna kmečka zveza Vrhnika), v odredbi pa je samo Zveza kulturnih organizacij Vrhnika, preko katere se bo ravno tako dobil vpogled v njihovo delovanje. Posebej je omenjeno le Čebelarsko društvo, ki ne

spada v ta sklop. S tem pa ni rečeno, da društva lahko z gradivom počno karkoli. Po zakonu, ki sem ga omenil že na začetku, so tudi društva (strokovna, športna, gasilska, humanitarna, kulturna in ostala), od katerih Zgodovinski arhiv Ljubljana po sedaj veljavnih predpisih začasno ne bo prevzemal arhivskega gradiva, dolžna ravno tako odbirati in trajno hraniti arhivsko gradivo, ki ima trajen pomen za znanost in kulturo.

Zakon je torej arhivsko gradivo društev zaščiten, kako bomo zakon izvajali, pa bo pokazal čas.

Arhivist:
Boris Rozman

Dekliški pevski zbor

Koncem novembra 1982 je na Vrhniki pričel delati dekliški pevski zbor. Vsak ponedeljek imamo vaje v Glasbeni šoli. Redno prihaja sedemnajst deklet. Večino pevk ima nekaj glasbene izobrazbe (obiskujejo Glasbeno šolo na Vrhniki), zato hitreje napredujemo. Naučile smo se že sedem pesmi. Dvakrat smo se predstavile občinstvu. S skladbami Hribčki ponižujte se, O šoštarju in čuku in Čej so tiste stezice, smo nastopile v mesecu marcu na razstavi Ivana Malavašiča v likovnem salonu IUUV in na konferenci ZKO Vrhnika v Mali dvorani Cankarjevega doma.

Zdaj pa je pred nami revija pevskih zborov Vrhnike.

KULTURNI ANIMATORJI: DRAGICA ANASTASOV

Uspeh da vzpodbudo

Dragica Anastasov sicer uči slovenski jezik na osnovni šoli v Borovnici, tokrat pa sem se z njo pogovarjala o drugem predmetu: o njenem vodstvu šolskega kulturno-umetniškega društva. Dragica je njegov mentor že drugo leto in to delo opravlja vedno z večjim uspehom, saj ji že doseženi uspehi dajo vzpodbudo za doseg še drugih. Pri njenem naštevanju, kaj vse v društvu delajo, ji skoraj nisem mogla slediti, zato mi naj ne zameri, če ne bom naštel ravno vseh sekcij, ki delujejo v sklopu tega KUD. Začeli sva z dramsko-lutkarskim krožkom, ki zelo plodno deluje že peto leto. Lahko se pohvalijo, da so si že lepo utrli svojo pot iz neznanja. Nazadnje so sodelovali tudi na občinskem tekmovanju lutkarjev Vrhnike.

Prav tako zelo uspešna je tudi folklorna skupina. Njihovi nastopi se vrstijo precej pogosto tudi izven borovniških meja. Pri literarnem krožku je pogovor nanesel na Cankarjevo bralno značko, saj zanjo tekmuje kar približno 75% vseh učencev, predvsem pa je to večje zanimanje opaziti na nižji stopnji. Pohvalila se je tudi s tamburaškim krožkom oziroma orkestrom, ki tudi deluje že peto leto. Vendar je tukaj nekoliko omenjeno število krožkarjev, saj je instrumentov samo določeno število.

Zelo zanimivo se mi zdi delo narodopisnega krožka. Tako so otroci iz tega krožka pomagali knjižničarki npr. pri pripravi razstave partizanske literature; Marsikatera knjiga, ki so jo otroci prinesli od doma, je bila namreč lepo presenečenje, saj je bila že prava redkost. Prav to je tudi vzpodbudilo akcijo, da v Borovnici otroci sedaj iščejo najstarejšo knjigo. Seveda so se otroci odločili tudi za zbiranje drugih starih nenavadnih in ne več vsakdanjih predmetov, vse skupaj pa potem na razstavah oziroma v svojih vitrinah pokažejo še širšemu občinstvu.

Te vitrine tudi brez narodopisnega krožka ne bi bile prazne. Šola sama organizira razne predstave. Prav pred kratkim je uspela »Petkovškova razstava«. Otroci najde v reviji časopisu članek, za katerega se mu zdi, da bi bil zanimiv tudi za sošolce, pa ga obesi v to vitrino ali na pano. Tu je prostor za resen kulturni ali kak drug dogodek, za »Kri-

žaja«, za »Prešernove nagradence«, za »Parni valjak«. Zakaj pa ne? Bistvo je v tem, da otrok sam začuti potrebo po kulturnem udejstvovanju. Razmišljajo, da bi dali možnost vsakokrat po enem razredu, da se predstavi s svojo razstavo, npr. značk, serviet, itd. Skratka, vitrine in panovi pri prizidku šole so odraz dogajanja na šoli.

Potem sva se pogovarjali še o pevskem zboru, pa o likovnem krožku in še in še. Ugotovitev, ki velja za vse krožke oz. sekcije, pa je: naj bi se ta dejavnost ne končala z osnovno šolo, ampak naj bi otroci svoje sposobnosti in želje razvijali tudi potem, ko zapustijo šolske klopi. Prav tu pa velja omeniti KUD-Svoboda. Tamburaši so to idejo že uresničili, podobno bi lahko naredili tudi pevski zbor, folklora, pa likovni krožek, itd.

In kdo te krožke in sekcije vodi? V glavnem so mentorji sami učitelji te šole, za bolj specifična področja, kot npr. tamburaški krožek, delno dramsko-literarni krožek pa imajo zunanje sodelavce oziroma mentorje. Letos so njihovo delo tudi finančno ovrednotili, tako da je urejen tudi ta problem.

Zanimalo me je, kako se pravzaprav začne tako delovno leto. Dragica je povedala, da ji je najbolj neprijetno samo ob koncu leta, ko je za naslednje leto potrebno pripraviti plan dela. Poudarila je, da je praviloma izdelan samo okvirni program, potem pa je od samih dogodkov ali kakšnih drugih pobud odvisno, kaj bodo takemu programu oziroma planu dodali. Vsak mentor ji izdela plan dela za svoj krožek, na podlagi teh planov, medsebojnih dogovorov z mentorji in seveda s samimi krožkarji pa potem nastane tisti glavni načrt, ki seveda najprej upošteva že znane praznike: Novo leto, slovenski kulturni praznik, 1. maj, 29. november, pa krajevni praznik; preteklo leto pa so napisali tudi, da bodo na šoli imeli kulturni teden in dalje, posamezne kulturne dneve. Tako so imeli tak kulturni teden v začetku marca, prav v času ko Borovničani praznujejo tudi svoj krajevni praznik. Za otvoritev tega tedna so pripravili razstavo že prej omenjene partizanske literature, potem so krajin in šolski otroci obiskali Gramozno jamo, Žale in Bistro, kar je postalo že

tradicija. Skupaj z ZKB so otroci pripravili majhno komemorativno slovesnost pred spominsko ploščo v Bistri, potem pa so se s svojci padlih sešli na prijateljskem srečanju. V tem tednu so izdelali tudi šolsko glasilo »Utrinki s Coklarje«, 12. marca pa je bil nekak vrhunec tedna, saj so se šolski otroci in mladina pomerili v »Borovnici skozi čas«. Nadalje se je prvič v Borovnici predstavila vrhniška Glasbena šola, za kar pa upajo v Borovnici, da ni bilo tudi zadnjik. Ker pa je ta kulturni teden sovpadal tudi s konferenco neuvrščenih v New Delhiju, so pripravili tudi kratko oddajo o tej konferenci in jo posredovali vsem učencem po internem ozvočenju. Prav to interno ozvočenje je precej uporabljajo tudi za druge oddaje. Seveda vmes ne manjka glasbe.

V »kulturnem dnevu« pa si na primer ogledajo baletno predstavo, operno predstavo, seveda v Ljubljani, in tudi domače predstave, ki jih nastudira KUD Svoboda. Učitelji se vedno prej posvetujejo, če so predstave primerne za otroke in potem otroke seznanijo s kratko vsebino predstave, ki naj bi si jo ogledali, saj je le na ta način zagotovljen uspeh oziroma namen tega kulturnega dne. Ne moremo od otroka pričakovati, da ga bo nekaj zanimalo, če tega sploh ne razume. Zato na vse prireditve otroci ne gredo nepravilno. Seveda grede tudi primerno »disciplinsko podkovani«, a kaj, ko je npr. v Mladinskem gledališču v Ljubljani še množica drugih otrok, na katere imajo učitelji manj vpliva in tako se je že zgodilo, da so dva-trije nemirni potegnili za seboj tudi tiste, ki so imeli lep namen se obnašati primerno. Kako se npr. počuti učitelj, ki v šoli prepoveduje zvečenje zvečilnega gumija, zvečer pa na televiziji prav »kulturniki« najbolj zvečijo! Naslednji dan je potrebno z vzgojo pričeti spet od začetka: žveči, samo na primernem mestu in ob primerem času! Prav isto velja za branje stripov ali indijanaric. Preberiti, toda naj ti to ne postane navada in edina knjiga, ki jo kdaj prebereš. In pri »uniformah« za nastope? Ali ne dobiš lepšega vtisa, če se ti nastopijo za 29. november predstavijo v beli bluzi in modrem krilu ali hlačah, za pustni nastop pa to najbrž ne bi bilo primerno. Dragica je priznala,

da je tudi pri tem že precej popustila. Otroci so drugačni iz generacije v generacijo, ti moraš živeti z njimi, ne želiš si popolne anarhije, pa tudi vojaške discipline in reda ne. Nekakšno srednjo pot je potrebno ubrati, pa čeprav greš včasih tudi preko sebe. Zakaj bi otroku prepovedal rock in beat, če tebi ni všeč?

Pogovarjali sva se tudi o njenem delu. Pri urah pouka učencev ne seznanja samo s slovnico in z literaturo, ampak tudi s tistim, kar se dogaja vsak dan: pomembnejši kulturni dogodke, podelitev Prešernovih nagrad, skratka: življenjskih pouk. Ob vsem tem, kar se dogaja ali ko otroci sami kar naredijo, jim poskuša vcepiti, naj razmišljajo in se zavedajo, zakaj so to naredili. Otroka moraš že zgodaj kulturno vzgajati, da bo kot odrasel sam znal poiskati »kulturno hrano«. Vendar mora vse temeljiti na prostovoljni bazi, otroka ne smeš k ničemer prisiliti, ampak ga samo prepričati, da je to zanj dobro. Po predstavi, po taki ali drugačni prireditvi, pa ne skopariti s pohvalo. Še tako ponesrečena predstava ima v sebi nekaj, kar je vredno pohvale. Tudi tvoj trud je poplačan, ko so po predstavi izvajalci pohvaljeni in jim ponos kar žari iz oči. Toda zakaj je takih, čeprav majhnih, a od srca pohval tako malo, zakaj je gledalce na to treba največkrat opozoriti? Kaj ni taka pohvala vzpodbuda za naprej, priznanje njihovega truda, nemalokrat tudi odrekovanja?

Dragica je omenila tudi dobro sodelovanje in povezanost s samim krajem, z delovnimi organizacijami in KUD Svoboda. Pred leti je bila šola edini nosilec plovov in drugih kulturnih prireditve, sedaj pa se to spreminja in podbuda za proslavo ali kako prireditev pride od drugod, šola pa je na njih kot gost. Morda se pojavlja problem obveščanja, saj ljudje že iz navade plakatov ne berejo. Toda to so največkrat problemi pri odraslih, ki v šoli niso dobili dovolj vzpodbude za kulturno osveščanje. Današnji šolski otroci pa so, po Dragičinih besedah, nekaj drugega. Kljub celodnevni šoli vedno najdejo čas za ta ali oni krožek, vedno so prireditve lepo obiskane. Skratka, v Borovnici se vsak mesec nekaj dogaja in to dogajanje naleti na velik odmev in posluh.

Z. T.

Tito, državnik naše dobe

OB SEDMEM VRHU NEUVRŠČENIH DRŽAV SO V DOMU JLA OTVORILI RAZSTAVO

Tito, državnik naše dobe, neuvrščenost in mir

Sedma konferenca neuvrščenih je bila v New Delhiju, razstavo sta pripravila Dom JLA na Vrhniki ter Vp. 25212/26 Vrhnika. Na več kot 200 fotografijah in dokumentih je prikazano delovanje gibanja neuvrščenih, v katerega je vtano tudi Titovo ime. Fotografije in tekst nas vodijo od Beograda, Kaira, Alžira, Kolomba, Havane do žalostnih majskih dni leta 1980, ko je obšla svet novica o Titovi smrti. Recenzenta razstave sta bila Kosta Način in Leo Mates, strokovna sodelavca pa Jovo Popović in dr. Prvoslav Ralić. V kulturno-umetniškem programu je nastopil Otroški zbor Doma JLA z Vrhnike, nastopili pa so tudi vojaki iz VP 5312 z Vrhnike.

Program Vrhniškega kina

- 5.—8. maj
četrtak ob 20. uri DIRKA CANNONBAL — amer. pustolovski
sobota ob 17. uri Režija: Hall Needham
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Roger Moore, Farah Fawcett, Burt Reynolds, Dean Martin, Peter Fonda.
Slavna dirka iz New Yorka do Los Angelesa. Dovoljena so vsa sredstva in vse ceste. To vratolomno dirko je zrežiral bivši kaskader za 20 milijonov dolarjev.
- petek ob 20. uri KRALJ ZAPELJIVCEV — franc. komedija
nedelja ob 16. uri Režija: Claude Conforte
V gl. vl.: Francis Perin, Marie-Cristine Desouard, Bernadette Lafont.
George živi z dvema prijateljicama, ki si ga delita. Toda srečanje z direktorico urada za proučevanje javnega mnenja — Sofieto ga spremeni. Svoj talent za zapeljevanje zna sijajno profesionalizirati... PRIPOROČAMO!
- sobota ob 20. uri DAN, KO SO SE VSI SMEJALI — amer.
nedelja ob 18. uri Režija: Peter Bogdanovich
V gl. vl.: Audrey Hepburn, Ben Gazzara, John Ritter. Film je imel precej uspeha na beneškem filmskem festivalu 1981, čeprav njegovo bistvo ni v prikazovanju napete zgodbe. Trije prijatelji so družabniki v detektivski agenciji, ampak v prikazu posameznih značev.
- 12.—15. 5.
četrtak ob 20. uri PAZI, DA NE BO GNEČE — ital. pustol. komedija
sobota ob 17. uri Režija: Marcello Fondato
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Bud Spencer, Terence Hill.
petek ob 20. uri VELIKA PRVA DIVIZIJA — amer. vojni barvni CS
nedelja ob 16. uri Režija: Samuel Fuller
V gl. vl.: Lee Marvin, Mark Hamill, Robert Carradine. Eden boljših vojniš filmov o bojih z Japonci med 2. svetovno vojno.
- 19.—22. 5.
četrtak ob 20. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — amer. vojni
sobota ob 17. uri Režija: Delbert Mann
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Richard Thomas, Ernest Borgnine, Donald Pleasence.
Po romanu Ericha Marie Remarquea, v času 1. sv. vojne.
petek ob 20. uri VELIKI SKAVT — amer. barvni pustolovski
nedelja ob 16. uri Režija: Don Taylor
V gl. vl.: Lee Marvin, Oliver Reed, Robert Culp, El. Ashley. Precej divja komedija ponekod spominja na Cat Ballow, saj so prizori pretepanja in drugačnega nasilja izrazito humoristično obarvani.
- sobota ob 20. uri TRI JE TREBA UBITI — francoska kriminalka
nedelja ob 18. uri Režija: Jacques Deray
V gl. vl.: ALAIN DELON, Dalila di Nazario
Napeta kriminalka o maščevanju po nedolžnem vpletenega moža... PRIPOROČAMO!
- 26.—29. 5.
četrtak ob 20. uri SMRT V ULICI ANGELOV — avstralski barvni
sobota ob 17. uri Režija: Donald Crombie
nedelja ob 20. uri V gl. vl.: Liz Alexander, John Hargreaves, Alex Archdale.
Avstralski filmi postajajo moda — politični thriller o prizadevanjih finančnih močev v spekulativ, da bi porušili staro ulico, razselili prebivalce in zgradili stolpnice... Domačini se upro...
petek ob 20. uri ULICE NASILJA — amer. barvni, kriminalka
nedelja ob 16. uri Režija: Michael Mann
V gl. vl.: James Caan, Tuesday Weld, James Belushi.
Sijajno prikazan rop banke in maščevanje roparja nad nepoštenim naročnikom...
sobota ob 20. uri GOLA PEST — amer.
nedelja ob 16. uri V gl. vl.: Cirio Santiago, Darby Hinton, Ken Metcalfe. Instruktor borilnih veščin išče sestro na Filipinih. V spopadih z nasilneži vedno zmaga.

Kino Borovnica

7. maj ob 20. uri DIRKA CANNONBAL — amer.
8. maj ob 17. uri
14. maj ob 20. uri PAZI, DA NE BO GNEČE — it.
15. maj ob 17. uri
21. maj ob 20. uri NA ZAHODU NIČ NOVEGA — am.
22. maj ob 17. uri
28. maj ob 20. uri SMRT V ULICI ANGELOV — avstr.
29. maj ob 17. uri

Kino Bevke

8. maj ob 19. uri KRALJ ZAPELJIVCEV — fr.
15. maj ob 19. uri VELIKA PRVA DIVIZIJA — am.
22. maj ob 19. uri VELIKI SKAVT — am.
29. maj ob 19. uri ULICE NASILJA — am.

Košarkarski večer

TVD Partizan Borovnica je v počastitev dneva OF in praznika dela organiziral »košarkarski večer«, v katerem sta se pomerili ženski ekipi.

BOROVNICA : VRHNIKA 42:48 (26:28)

BOROVNICA: Marjana Brenčič, Alenka Petkovšek 8, Saša Snel 2, Polona Pristavec 2, Angela Tortič 16, Saša Artač 5, Barbara Hrovatin 2, Mateja Škrbec 7.

VRHNIKA: Jutta Nagode 9, Zlatka Novak 23, Silva Pivk 1, Irena Grom 8, Zdenka Hrib 3, Maja Kajdiš 2, Slavka Gutnik 2.

Veteranki Silva Pivk in Angela Tortič sta še vedno v formi

Gledalci so po več letih zopet videli žensko srečanje, ki je bilo zelo zanimivo in borbeno. Domačinke so se predstavile z mlado ekipo na čelu z veteranke Tortičevo, ki je pokazala značilno borbenost in dober skok pod košem. Pri izkušenejših gostjah pa se je z natančnimi meti odlikovala Novakova. Pomerili sta se tudi članski ekipi.

BOROVNICA : JEŽICA 87:90 (43:48)

BOROVNICA: Režonja, Suštar 10, Zalar 2, Kos, Nikolavčič 24, Modrijan 5, Sivka 30, Kovačič 4, Bajec M. 12, Pristavec, Mavec.

JEŽICA: Premrl 18, Strah 16, Kržišnik 4, Omahen 8, Križaj, Pogačnik 12, Lebar 18, Križnar 20, Rozman 4, Černe.

Pred okoli 200 gledalci sta obe srečanja dobro sodila Nagode (Vrhnika) in Berus (Borovnica).

Domača ekipa, okrepljena z igralci, ki nastopajo v drugih klubih: Sivka (Ježica), Nikolavčič, Kovačič (Vrhnika), se je zelo dobro upirala gostom, ki so letos

Po tekmi so se košarkarji obeh moštev dogovorili za trajno sodelovanje

nastopali v II. zvezni ligi, dve minuti pred koncem pa so imeli celo možnost za zmago. Pri domačinih velja za dobro igro in dosežene koše pohvaliti Sivko, Nikolavčiča, Suštara in mladega Bajca, pri gostih pa so bili boljši od ostalih: Premrl, Lebar in Križnar.

F. M.

Košarka Borovnica : Logatec

V torek, 19. 4., smo deklice in dečki OŠ Borovnica igrali tekmi z Logatcem.

Prve smo se pomerile deklice. Bolj ko se je bližala tekma, večja je bila tema. Vedele smo, da so nasprotne borbeno igralke. Na srečo so prišle le mlajše pionirke. Zvedele smo, da jim je ta tekma le trening za republiško prvenstvo v košarki. Že na začetku smo Borovničanke pridobile precejšnjo prednost, proti koncu pa smo imele »krizo« in kmalu bi izgubile. Zbrale smo se in tekmo dobile z rezultatom 40:32.

Za nami so igrali mlajši pionirji, pomagali so jim tudi starejši. Mislim, da bi tudi brez njih premagali goste. In končni izid 48:36.

Tako je bil 19. april za borovniške košarkarje »srečen dan«. Škoda le, da sta bili to le prijateljski tekmi.

Mateja Vodeb
Maja Makovec 7. a

Tenis vedno popularnejši

Skupina ljubiteljev belega športa, kot tenis imenujejo po svetu, se je oddelila, da po nekaj letih ponovno vzpostavi zanimanje za to igro. Ker so bili do sedaj neorganizirani, so ustanovili teniško sekcijo, ki deluje v okviru ŠD Partizan Vrhnika. Na stanovanjem sestanku so izmed 20 prisotnih izvolili naslednji upravni odbor sekcije:

- predsednik Janez Majer,
- tajnik Vinko Bizjak,
- blagajnik Stojan Rus,
- člani so še: Ivo Skočir, Jože Lacko in Zdravko Godnjavec.

Poleg UO so ustanovili tudi odbor, ki naj bi se ukvarjal s proučevanjem možnosti za nadaljnji razvoj in razrešitev dejavnosti teniške sekcije v prihodnje. Člani odbora so: Jože Lacko, Janez Kenk, Andrej Podbregar in Janez Majer.

Rezultati teniške sekcije so se kmalu pokazali, saj je okoli 20 privržencev v več kot 500 udarniških urah uredilo igrišče, postavilo zaščitno ograjo in uredilo okolico igrišča. Sprejeli so tudi pravilnik teniške sekcije in si zastavili naloge in obveze.

V letu 1982 so organizirali dvojne tekmovalne turnirje, v okviru sekcije se jih je v mesecu juliju udeležilo 11 članov, ki so igrali po sistemu vsak z vsakim. V mesecu avgustu so skupaj z ZTKO organizirali občinsko prvenstvo za posameznike, ki se ga je klub dopustom udeležilo kar 23 tekmovalcev iz občine Vrhnika.

Trenutno je v sekcijo vključenih 30 tenisačev. Zanimanje za ta šport postaja iz dneva v dan čedalje večje, ker pa imajo samo eno igrišče, so na svoji zadnji seji sklenili, da ugotovijo, kakšne so možnosti za izgradnjo še dveh igrišč. Ker je prostor, ki je last ŠD Partizan, med košarkarskim igriščem in parkirnim prostorom pri osnovni šoli popolnoma neizkoriščen, so bili člani sekcije mnenja, da bi tu zgradili dva igrišča. Ker pa vedo, da je to velika investicija, so si za začetek zadali cilj osvetliti objekt. Znani vrhniki obrtnik Janez Stržinar jim je podaril dva žarometa in še z dvema novima bi jih postavili ob igrišče, s čimer bi se igralni čas podaljšal za 3 ure. Člani sekcije so sklenili, da bi vse stroške porabe električnega toka plačevali sami iz letne članarine, ki znaša 800 din.

V letošnjem letu načrtujejo turnir v okviru sekcije in občinsko prvenstvo za posameznike, po možnosti tudi v dvojicah. Pripravljajo pa tudi začetni teniški tečaj, kar pa bo odvisno od prijav.

J. M.

NA PRVENSTVU NOTRANJSKE

Sadar in Arčon

V prostorih ŠD Vrhnika je bilo prvenstvo za starejše pionirje in pionirke. Pri pionirjih je nastopilo osem šahistov, pri pionirkah jih je bilo samo pet.

Najboljši so bili Vrhniki, ki so v obeh konkurencah zmagali. Jelka Sadar je bila za pol točke boljša od Habičeve, Denis Arčon pa je za pol točke premagal Vrhnika Jereba.

Tablica — starejše pionirke: 1. Sadar 3,5, 2. Habič 3, 3. Ozbič 1,5, 4—5. Kolal in Gram-povčan 1.

Starejši pionirji: 1. Arčon 5,5, 2. Jereb 5, 3. Šraj 4, 4. Debeljak 3,5, 5. Malkoš 3,5 itd.

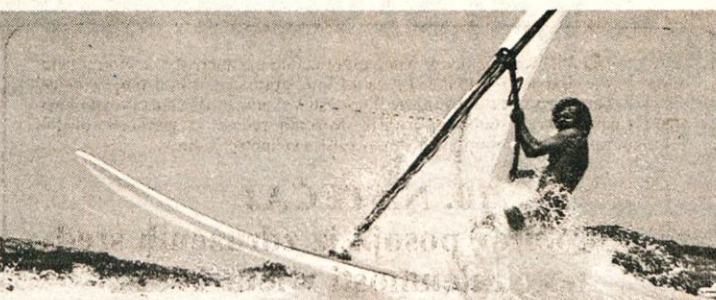
NA HITROPOTEZNEM TURNIRJU ZA MESEC APRIL

Prvi Gostiša

Na rednem hitropoteznem turnirju ŠD Vrhnika za mesec april je prvo mesto osvojil Leon Gostiša z 12 točkami. Nastopilo je 14 tekmovalcev, edini, ki je premagal Gostišo, je bil Sodja.

Tablica: 1. Gostiša 12, 2. Justin 11,5, 3. Sodja 9,5, 4. Šoln 8,5, 5. Saiti 7, 6—8. Bojanović, Arčon, Hašarič 6, itd.

M. Arsič

Ljubitelji deskanja na vodi (surfarji) na plan

Sekcija deskarjev pri Smučarskem društvu Vrhnika vabi vse ljubitelje jadranja, da se nam pridružijo v tem lepem športu. Zbiramo se ob sobotah in nedeljah na našem poligonu, to je Cerknško jezero. V mesecu maju, to je 22. 5. 1983 ob 10.00 ur, nameravamo izvesti občinsko prvenstvo v deskanju na vodi za vse kategorije. Prijave in informacije: Smučarsko društvo Vrhnika, tržaška 9, 61360 Vrhnika ali po telefonu 751-484, vsak dan od 8.00 do 14.00 ure.

SEKCIJA DESKARJEV

Tek in pohod po mejah krajevnih skupnosti Drenov grič — Lesno brdo

Športno društvo »Dren«, Drenov grič, in ZTKO Vrhnika organizirata 3. maja 1983 TEK IN POHOD PO MEJAH KRAJEVNE SKUPNOSTI DRENOV GRČ — LESNO BRDO.

Tek bo veljal istočasno tudi za Občinsko sindikalno prvenstvo.

PROPOZICIJE TEKMOVANJA:

— Tekmovalci kategorij se lahko prijavijo od 11. do 12.45 v prostorih gasilskega doma Drenov grič na dan tekmovanja.

— Startnine ni.

KATEGORIJE:

I. PROGA A 1000 m
Cicibani-ke: letnik 1973 in mlajši-e;
Ml. pionirji-ke: letnik 1971 in mlajši-e.

II. PROGA B 2000 m
Pionirji-ke: letnik 1968 in mlajši-e;
Mladinci-ke: letnik 1965 in mlajši-e;
Člani-ke: letnik 1953 in mlajši-e.

Veteranke A: letnik 1943 in mlajše;
Veteranke B: letnik 1942 in starejše.

III. PROGA C 6000 m
Mladinci-ke: letnik 1965 in mlajši-e;
Člani-ke: letnik 1953 in mlajši-e;
Veterani-ke A: letnik 1943 in mlajši-e;
Veterani-ke B: letnik 1942 in starejši-e.

Vse kategorije, razen cicibanov in pionirjev, veljajo tudi za Občinsko sindikalno prvenstvo.

Vsi tekmovalci, ki bodo nastopili na teku in se bodo uvrstili do 3. mesta, dobijo medalje, 4. in 5. mesto pa diploma.

Poleg tega se bodo podeljevala priznanja tudi za Občinsko sindikalno prvenstvo.

POKALE DOBIVAJO:

1. najhitrejši-a na progi A-B
2. prve tri ekipe delovnih organizacij občine Vrhnika.

OPOMBA:

Vsi kategorizirani tekmovalci lahko teknujejo izven konkurence in ne dobijo priznanja oz. nagrade.

Pohod in tek veljata tudi za TRIM priznanje ZTKO Vrhnika.

SPOMLADANSKI KROS V DRAGOMERJU

Nastopilo je 96 tekmovalcev

Športno društvo Dragomer je organiziralo letošnji spomladanski kros za vse ljubitelje teka v naravi. Obenem je bil ta kros preizkus za sestavo občinske reprezentance za nastop na republiškem tekmovanju v krosu, ki ga organizira Dnevnik iz Ljubljane.

Po kategorijah glede na starost tekmovalcev je bila pripravljena tudi proga. Nastopilo je 96 tekmovalcev in tekmovalk, ki so bili razdeljeni v šestnajst kategorij. Letos je nastopilo precej manj tekmovalcev kot prejšnja leta, ker je bil delovni dan in ker je bila tekma zgodaj.

Rezultati:
Cicibani 1972. in mlajši: 1. Kogovšek, 2. Japelj, 3. Kunstelj, 4. Vodeb, 5. Oven, itd.

Cicibanke, 1972. in mlajše: 1. Buh, 2. Kalič, 3. Klasinc, 4. Rogel, 5. Knapič, itd.

Mlajši pionirji — 1971.: 1. Japelj, 2. Brencič, 3. Sagrkovič, 4. Milnar, 5. Kogovšek, itd.

Mlajše pionirke — 1971.: 1. Korlat, 2. Zupan, 3. Remškar, 4. A. Remškar, 5. Mrazič.

Mlajši pionirji — 1970.: 1. D. Sagrkovič, 2. Makovec, 3. Mikulan, 4. Bizjak, 5. Svete, itd.

Mlajše pionirke — 1970.: 1. Možina, 2. Štrumelj, 3. Lajh, 4. Zalović, 5. Malavasič.

Starejši pionirji — 1969.: 1. Smole, 2. Petkovšek, 3. Turšič, 4. Končan, 5. Debevec, itd.

Starejše pionirke — 1969.: 1. Camernik, 2. Nina Kunstelj, 3. Žitko, 4. Ingid Kunstelj, 5. Petkovšek.

Starejši pionirji — 1968.: 1. Novak, 2. Caserman, 3. Kovač, 4. Ogrin, 5. Ogrin.

Starejše pionirke — 1969.: 1. Rožnik, 2. Mesec, 3. Bizjak, 4. Šulek.

Mladinci 1967—64.: 1. Petkovšek, 2. Pimat.

Mladinke 1967—65.: 1. Rihar, 2. Kovač, 3. Japelj.

Člani: 1. Stanovnik, 2. Japelj, 3. Denša, 4. Zalaznik, 5. Rot, itd.

Članice: 1. Grom, 2. Šalamun, 3. Pečar, 4. Oblak.

Veterani A: 1. Grom, 2. Kenk, 3. Slabe, 4. Miklavčič, 5. Zajc.

Veterani B: 1. Šalamun.

M. ARSIČ

Pohod na Ključ

Na tradicionalnem pohodu na Ključ, ki ga vsako leto organizira ŠD Dragomer-Lukovica s pomočjo KS, je tudi letos sodelovalo okoli petsto tekmovalcev.

Borci, pionirji, mladina, pripadniki JLA, člani planinskih društev z Vrhnike, iz Dragomerja, Borovnice, Ljubljane ter predstavniki drugih KA naše občine so se na Ključ, pred Domom borcev, oddolžili padlim. Obudili so spomin na Edvarda Kardelja, ki je deloval v teh krajih ter spomine na herojsko borbo Dolomitskega partizanskega odreda proti italijanskim vojakom in našim izdajalcem, ki je bila na Ključu.

In kot običajno so kasneje zaplesali ob taktih polke, tudi vojaki so s harmoniko poskrbeli za dobro razpoloženje.

Tako je manifestacija, ki ima športni, kulturni in politični pomen, popolnoma uspela. Vsi si želimo, da bi se je drugo leto udeležilo še več ljudi.

M. A.

KONČANO JE TEKMOVANJE V OBČINSKI KOŠARKARSKI LIGI

Prvak VP 1267

Ligaško tekmovanje za naslov občinskega prvaka se je končalo z enajstimi koloni. Igrali so en krog, tako da je vsako moštvo z drugim igralo samo enkrat. To je to prvo leto tekmovanja v košarki v naši občini, je bil to pravzaprav eksperiment.

Prvaki so postali košarkarji iz VP 1267. Moramo priznati, da sta bila njihova odlična sprotinika Borovničani in Dragomerčani. Toda v odločilnih tekmah je zanje nastopal reprezentativec Mihovil Nakič, kar je bilo dovolj za zmage v teh pomembnih tekmah.

Na drugem mestu je treba omeniti več moštev: Argos, Log, Stara Vrhnika, Blatna Brezovica. Igrala so solidno in osvojila približno polovico možnih točk.

Zaplana, Kadeti Vrhnike, Vrhnika in Dren so se uvrstili slabše, kot je bilo pričakovati. Z njimi je letošnje tekmovanje še kako pomembno, saj so si pridobili izkušnje, ki jim bodo gotovo koristile v nadaljnjem tekmovanju.

Zanimivo je tudi tekmovanje v fair-playu. Košarkarji Loga se lahko pohvalijo, da imajo najbolj disciplinirano moštvo, kar je skupaj s petim mestom, uspeh.

Rezultati — 11 kolo: Dren — Dragomer 85:96 (35:46), Zaplana — Vrhnika 61:38 (28:22), Argos — Log 42:41 (20:21), Borovnica — Stara Vrhnika 68:62 (43:40), VP 1267 — Blatna Brezovica 66:55 (31:29), Kadeti Vrhnika slobodni.

LESTVICA

1. Vp. 1267	10	10	0	571:432
2. Borovnica	10	9	1	744:492
3. Dragomer	10	8	2	601:572
4. Argos	10	6	4	597:567
5. Log	10	6	4	523:502
6. St. Vrhnika	10	5	5	416:406
7. Bl. Brezovica	10	4	6	437:489
8. Zaplana	10	3	7	412:440
9. Kadeti Vrh.	10	2	8	410:606
10. Vrhnika	10	1	9	412:522
11. Dren	10	1	9	418:558

M. ARSIČ

Moštvo VP 1267 — zmagovalci občinske košarkarske lige

Notranjski pokal 1982-83

Smučarska sezona 1982/83 je za nami. Prav je, da napravimo bilanco tudi za tekmovanja Notranjskega pokala.

Tekmovalci v tej sezoni so zajela vse kategorije, od cicibanov do starejših mladincev. Tekmovali so na Kalču, Ulovi, Logatcu, Mašunu in Sviščakih.

Prireditve so organizirala različna smučarska društva na Notranjskem. Udeleževalo se jih je povprečno po 192 tekmovalcev, od tega z vrhnikaškega področja 60, tako da lahko rečemo, da je to najbolj množična udeležba na kakem pokalu.

Nastopilo so samo najboljši tekmovalci, izbrani izmed otrok v občini, ki znajo smučati ali se še učijo. To je tudi potrditev delovanja smučarskega društva Vrhnika na najširši osnovi.

Rezultati tekmovanja na Sviščakih, ki je bilo 20. 3. 1983. (Upoštevana so uvrstitve naših tekmovalcev do 10. mesta.)

Cicibanke: 1. Ana Oblak, 3. Saša Zupan, 4. Urška Ogrin, 8. Mojca Kordež, Cicibani: 4. Peter Furlan, 6. Boštjan Drofenik, 7. Peter Sečnik, 8. Robi Leskovec, 10. Matija Kunstelj.

Mlajše pionirke: 1. Darja Možina, 6. Nataša Rijavec.

Mlajši pionirji: 2. Klemen Stojanovič, 6. Matjaž Sluga, 7. Matic Mrak.

Starejše pionirke: 1. Regina Suhadolc, 2. Mojca Soklič, 3. Barbara Varšek, 6. Berta Kuhar.

Starejši pionirji: 1. Mirko Gabrovšek, 4. Jože Molek.

Mlajše mladinke: 1. Barbara Barbo, 3. Anita Ogrin.

Mlajši mladinci: 1. Matjaž Bajec, 3. Uroš Rot.

Po zaključnem tekmovanju so bili razglašeni tudi končni rezultati Notranjskega pokala. Prav tako navajamo uvrstitve naših tekmovalcev z doseženimi točkami do 10. mesta:

Cicibanke: 2. mesto Ana Oblak (70 točk), 5. mesto Saša Zupan (38 točk), 7. mesto Urška Ogrin (27 točk), 8. mesto Nataša Japelj (26 točk).

Tekmovalo 17 tekmovalk.

Cicibani: 4. mesto Peter Furlan (32 točk), 6. mesto Boštjan Drofenik (27 točk), 8. mesto Peter Sečnik (10 točk), 9. mesto Robi Leskovec (9 točk), 10. mesto Jure Mesec (8 točk).

Skupno tekmovalo 21 tekmovalcev.

Mlajše pionirke: 1. mesto Darja Možina (100 točk), 8. mesto Darja Zupan (21 točk), 9. mesto Nataša Rijavec (20 točk).

Tekmovalo 16 tekmovalk.

Mlajši pionirji: 2. mesto Klemen Stojanovič (85 točk), 3. mesto Tomaž Mikulan (51 točk), 4. mesto Janez Barbo (39 točk), 5. mesto Matjaž Sluga (33 točk).

Skupaj tekmovalo 24 tekmovalcev.

Starejše pionirke: 1. mesto Mojca Soklič (70 točk), 2. mesto Regina Suhadolc (45 točk), 3. mesto Barbara Varšek (45 točk), 5. mesto Berta Kuhar (17 točk).

Tekmovalo 7 tekmovalk.

Starejši pionirji: 1. mesto Mirko Gabrovšek (70 točk), 2. mesto Jože Molek (51 točk).

Skupaj tekmovalo 12 tekmovalcev.

Mlajše mladinke: 1. mesto Anita Ogrin (60 točk), 2. mesto Barbara Barbo (50 točk).

Tekmovalo 5 tekmovalk.

Mlajši mladinci: 1. mesto Matjaž Bajec (70 točk), 6. mesto Miha Rijavec (15 točk), 3. mesto Uroš Rot (15 točk).

Tekmovalo 9 tekmovalcev.

Starejše mladinke: 4. mesto Darja Garafol (20 točk), 6. mesto Janja Varšek (15 točk).

Tekmovalo 6 tekmovalk.

Starejši mladinci: 2. Boris Brenčič (50 točk), 4. mesto Slavko Gabrovšek (20 točk), 5. mesto Milan Ogrin (15 točk).

Tekmovalo 5 tekmovalcev.

V tekmovanju za Notranjski pokal je sodelovalo 7 smučarskih društev. Končna uvrstitev društev je naslednja:

Zmagovalce pokala je SMUČARSKO DRUŠTVO VRHNIKA s 1299 točkami.

2. mesto Smučarski klub Postojna s 567 točkami, 3. mesto Smučarski klub Pivka s 528 točkami, 4. mesto Smučarski klub Snežnik s 426 točkami, 5. mesto Smučarski klub Logatec s 311 točkami, 6. mesto Smučarski klub Portorož s 11 točkami, 7. mesto Smučarsko društvo Loška dolina 0 točk.

JANEZ OBLAK

Prvo prvenstvo v veleslalomu — Kavce 83

KMETIJSKI NASVETI

Napotki za pridelovanje soje

Zadnje čase se veliko govori o pridelovanju soje tudi na našem področju. Nekatere sorte so se dobro izkazale tudi v višjih legah, to se pravi, da so po zrelosti ranjše. Soja se uporablja lahko za prehrano ljudi ali živali. Pomembna je predvsem zaradi visoke vsebnosti kakovitih beljakovin. Soja vsebuje 36 do 40 % beljakovin in do 20 % olja. Za živalsko prehrano se uporabljajo predvsem sojine pogače in tropine, ki ostanejo pri pridelovanju olja iz soje. Pogače in tropine vsebujejo tudi čez 50 % kakovitih beljakovin. Za uspevanje soje ni tako zahtevna, saj se dobre pridelke dosega tudi na slabših površinah. Soja v naših razmerah sejeemo okrog 10. maja v dobro pripravljeno zemljo, katero pred setvijo pognojimo s 600 kg/ha gnojila NPK 6:18:18. Hvaležna je tudi za dobro preprečevanje škodljivcev. Soja sejeemo v vrste, in sicer naj medvrstna razdalja znaša 45 do 50 cm, razdalja v vrsti pa 4 — 5 cm. S tako razdaljo sajenja posadimo 40 do 50 semen na kv. m. Za 1 ha potrebujemo cca 80 — 100 kg semen.

Takoj po setvi zatiramo plevel, in sicer z naslednjimi herbicidi:

PROMETRIN: 2 kg/ha + DUAL 2 kg/ha;
LASSO: 3—4 kg/ha + PROMETRIN 2 kg/ha.

Kot zelo dober se je izkazal tudi herbicid CODAL, katerega pa letos pri nas ni moč dobiti. Poznanji je še nekaj kombinacij, vendar niso tako uspešne kot zgoraj omenjene. Soja sodi med stročnice, tako da dognojevanje z dušikom ne bi bilo potrebno, če bi saje seme okuženo z nitrifikacijskimi bakterijami, katere izkoriščajo zračni dušik v sožitju s sojo. Sredstva za okužitev semen se težko dobi, tako da moramo soji v času cvetenja zagotoviti s 30 kg dušika/ha. (150 KAN-a/ha).

Soja pusti dobra tla za seboj, ravno tako pa se s tem posevkom tla tudi razplevelijo, ker dobro senčijo celotno površino. Soja lahko sejemo na isto površino več let zaporedoma. Samo sajenje soje lahko opravimo ročno na manjših površinah, na večjih pa s pnevmatsko sejalnico, ki je namenjena za sajenje kromarje. Pridelke lahko spravimo s kombainom za žito, le da je potem zrnje treba posušiti v sušilnici.

Pospeševalna služba
IVAN ŠIVIC

Napotki za pridelovanje kromarje

Pridelke kromarje je v glavnem odvisen od priprave zemlje, gnojenja, setve, zatiranja plevelov in dognojevanja. Vsa ta dela pa se v pretežni meri opravljajo spomladi. Predpogoj za dober pridelek je priprava zemlje (oranje), katero pripravimo po močnostih v jeseni. Dodatna, predsetvena obdelava, pa pride na vrsto pred sajenjem. Pred predsetveno obdelavo je pomembno to, da potrosimo mineralna gnojila, in sicer taka, ki vsebujejo manj dušika in fosforja in kalija. Taka gnojila so na primer NPK 9:18:18, NPK 6:18:18, NPK 4:20:20 itd. Če teh gnojil ni na razpolago, lahko uporabljamo gnojilo NPK 13:10:12 ali NPK 11:11:16. Nikakor pa za osnovno gnojenje ne smemo uporabljati gnojil, ki vsebujejo visok odstotek dušika. Taka gnojila so: NPK 17:8:9, KAN ali UREA.

Zelo pomembna je tudi izbira semen in potem setev. Pri izbiri semen moramo upoštevati talne in podnebne razmere poleg tega pa še namembnost (za zrnje in silažo). V naših pogojih predvsem uspevajo naslednji hibridi: ZP TC 192, BC 264, OS SK 247. Najboljše vrste hibridov so predvsem za pridelovanje zrnja. Za silažo so najbolj primerni naslednji hibridi: OS SK 247, ZP SK 371 in ZP SK 370.

Za dober pridelek je zelo pomembna tudi gostota setve, da pridobimo več mase.

Št. rastlin na m ² za zrnje	za silažo
8—9	9—10
7—8	8—9
6—7	7—8

Kromarje sejemo z za to primernimi sejalnicami v vrste z medvrstno razdaljo 65 do 70 cm.

Število rastlin na m ²	5	6	7	8	9	10
Medvrstna razdalja						
70 cm	26	21	18	16	14	13
75 cm	24	20	17	15	13	12
80 cm	22	19	16	14	12	

V zgornji tabeli so prikazane razdalje med semeni pri različni medvrstni razdalji in številu zrn na kv. m. Pri setvi s sejalnico za kromarje imamo pred pričetkom setve obvezno preizkusiti sejalnico, tako da posejemo kromarje v primerni razdalji. Veliko pozornosti moramo posvetiti tudi zatiranju plevela, saj nam le-ta lahko pridelek zmanjša pod polovico. Trenutno je na izbiro precej različnih kemičnih sredstev za zatiranje plevelov v kromarji. Najbolj razširjeni so: PRIMEXTRA, LASSO EC in DUAL 500. Ta sredstva so predvsem za zatiranje tovrstnih plevelov. Širokolistne plevela (slak, osat, kromarje, itd.) pa zatiramo s: ATRAPINOM, RADAZINOM, DEHERBANOM A, DE HERBANOM FORTE, HERBOCIDOM, itd. Uporabljamo nekatere kombinirane pripravke, ki spajajo kombinacije zgoraj naštetih.

Ravno tako, kot že naštetja opravila pri pridelovanju kromarje je pomembno tudi dognojevanje z dušikom. Običajno dognojujemo enkrat, ko je kromarje visoka 0,5 m. Takrat potrosimo okoli 400 kg KAN-a/ha.

Uspeh pri pridelovanju kromarje za zrnje in silažo bo gotovo dober, če bomo dosledno upoštevali zgoraj omenjena opravila.

Pospeševalna služba
IVAN ŠIVIC

PREDNOSTNO LISTO za pridobitev stanovanj, s katerimi razpolaga stanovanjska skupnost Vrhnika (stara stanovanja)

Ime	Naslov	Št. članov	Št. točk
1. Milka Lukič	Verd 224	2	460
2. Astrid Gutnik	Butanjeva 2	4	450
3. Vilma Marinčič	Log 87	3	445
4. Ružica Breznikar	Idrijska 43	2	395
5. Rado Stojnič	Dol 29	4	390
6. Terezija Gantar	Gradišče S-1	3	385
7. Esma Bajramović	Idrijska 43	3	380
8. Vesna Banko	Mrakova 9	3	380
9. Karolina Bizjak	Padež 6	2	365
10. Nevenka Ivanušec	Borovnica 66	4	360
11. Nada Vavtar	Sinja gorica 3	4	360
12. Ziad Karadić	Verd 63b	4	355
13. Zuhra Lulić	Verd 63	4	335
14. Ljubimko Radović	Ljubljanska 12	4	330
15. Nedeljko Paic	Dol 27	4	330
16. Mumira Muratović	Borovnica 150	2	295
17. Alaga Abdaković	Opekarska 23	3	285
18. Arif Bašić	Ljubljanska 12	4	270
19. Srečko Skodlar	Ulica 6. maja 10	3	270
20. Nebojša Simić	Močilnik 4	3	230

Lista se daje v javno obravnavo, ki traja do 31. 5. 1983.

Pripombe na listo sprejema Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika (odbor za solidarnost), Cesta gradenj 1.

PREDSEDNIK
ODBORA ZA SOLIDARNOST
Dragica Gornjak

AVTOMEHANIKA

Jože Turšič
Verd, Jagrova 2 (v Janezovi vasi)

AVTOMOBILISTI!

Obveščamo vas, da v naši delavnici opravljamo vsa mehanična dela na volkswagenovih vozilih. Tudi montažo in centriranje gum opravimo strokovno in takoj za vsa osebna vozila. Usluge so vam na voljo!

Na podlagi 25. člena Samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika, 14. člena Samoupravnega sporazuma o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika in 10. člena Pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Vrhnika, razpisuje Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika

10. NATEČAJ za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v letu 1983

Natečajna vsota je 4.408.000 din.
Od skupne natečajne vsote se namenja:
— za nakup družbenih stanovanj 2.640.000 din
— za individualno gradnjo 1.768.000 din

Posojilo je namenjeno za nakup, gradnjo ali prenovu stanovanj v okviru družbenousmerjene stanovanjske gradnje v občini Vrhnika.

Pravico do pridobitve posojila imajo:
— OZD, ki združujejo sredstva vzajemnosti pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika,
— delavci, zaposleni pri OZD iz prejšnje alineje,
— delavci, zaposleni pri zasebnikih v občini Vrhnika, če le-ti združujejo sredstva pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika,
— kmetje, kooperanti, ki združujejo sredstva in delo v KZ ali drugih oblikah združevanja kmetov, če so le-te pravne osebe in združujejo sredstva pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika,
— upokojeanci in invalidi po domicilnem principu.

Pogoji za pridobitev posojila:
OZD lahko pridobijo posojilo, če:
— združujejo sredstva stanovanjskega sklada v stanovanjsko komunalni banki,
— zagotovijo obvezno lastno udeležbo.
Individualni prosilci pridobijo posojilo, če:
— obvezno namensko varčujejo najmanj 12 mesecev pred zaključkom razpisa,
— zagotovijo obvezno lastno udeležbo.
Posojila se bodo dodeljevala na osnovi Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje posojil iz združenih sredstev vzajemnosti.

Prednosti pri pridobitvi posojila:
Prednost imajo:
— OZD, ki začasno niso sposobne oblikovati dovolj sredstev v skladu skupne porabe, da bi zagotovile planiran obseg stanovanjske gradnje,
— OZD, ki namenjajo sredstva za nakup stanovanj v okviru družbenousmerjene stanovanjske gradnje,
— delavci, kmetje, upokojeanci ali invalidi, ki kupujejo ali gradijo stanovanja v okviru družbeno usmerjene stanovanjske gradnje,
— tisti, ki z nakupom ali gradnjo sprostijo družbeno stanovanje,
— delavci z nižjimi dohodki na družinskega člana.

Posojilo se odobrava:

— za OZD največ za 10 let s 5 % obrestno mero,

— individualnim prosilcem pa največ za 20 let s 4 % obrestno mero.

Vloge za pridobitev posojila:
OZD morajo prošnji priložiti:
— srednjeročni plan reševanja stanovanjskih potreb,
— plan stanovanjskih potreb v letu 1983,
— plan oblikovanja BOD in sredstev stanovanjskega sklada,
— pravilnik o reševanju stanovanjskih vprašanj delavcev v TOZD ali DS, ki mora biti usklajen z Druženim dogovorom o skupnih osnovah za zagotavljanje in usklajevanje samoupravnih družbenoeconomičnih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SRS (Ur. list SRS, št. 15/81).

Individualni prosilci morajo prošnji za pridobitev posojila priložiti:
— lokacijsko in gradbeno dovoljenje,
— dokazilo o lastni udeležbi,
— pogodbo o namenskem varčevanju,
— potrdilo o zaposlitvi,
— potrdilo o skupnem dohodku,
— potrdilo o skupnem gospodinjstvu,
— potrdilo OZD, kjer je zaposlen, da soglaš, da se mu odobri posojilo,
— izjavo o skupno že odobrenih kreditih.

Najvišja skupna vsota vseh posojil za individualno gradnjo ne more presegati 60 % od predračunske vrednosti individualne hiše, (ki ne sme presegati 90 kv. m), pri zadržni gradnji je mejni znesek 75 % od predračunske vrednosti za 90 kv. m, pri nakupu etažnega stanovanja pa 80 % od vrednosti standardnega stanovanja.

Vloge za pridobitev posojil sprejema Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika, Cesta gradenj 1.

Razpis traja do 31. 5. 1983.

Nepopolnih vlog ne bomo obravnavali. O izidu natečaja bodo prosilci pisмено obveščeni.

April, 1983

ODBOR ZA GRADITEV IN PRENOVO

skupščine SSS Vrhnika

Predsednik

Mihael Tominec, I. r.

Na podlagi 25. člena Samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika, 22. člena Statuta Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika in 23. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje družbeno-najemnih stanovanj iz sredstev solidarnosti, razpisuje Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika

8. NATEČAJ za dodelitev stanovanj z grajenih s sredstvi solidarnosti v občini Vrhnika v letu 1983

Natečaj se razpisuje za:
— eno dvosobno stanovanje 64 kv. m v Borovnici, B-10;
— dve dvoinspolnobi stanovanji 84 kv. m v Borovnici, B-10.
Splošni pogoji za pridobitev stanovanja so, da:
— prosilec ali kdo od njegovih članov družine ni lastnik stanovanja, stanovanjske hiše ali vikenda, ni imetnik stanovanjske pravice na primerem stanovanju;

— ima prosilec prijavljeno stalno bivališče na območju občine Vrhnika;
— prosilec ali kdo od članov njegove družine ni neupravičeno nezaposlen;
— prosilec ali kdo od članov njegove družine ne poseduje nepremičnin ali osebnega avtomobila v vrednosti nad 200.000 din;
— je prosilec zaposlen na območju občine Vrhnika v OZD, ki združuje sredstva v Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika;
— je prosilec zaposlen v OZD, ki ima sedež v občini, ki ima s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo Vrhnika sklenjen samoupravni sporazum o prelivanju sredstev solidarnosti.

Posebni pogoji:
Mejni znesek skupnega dohodka na družinskega člana ne sme presegati:
— 40 % povprečnega mesečnega OD na delavca v SRS, če gre za družine,
— 60 % povprečnega mesečnega OD na delavca v SRS, če gre za samske delavce in
— 80 % povprečnega mesečnega OD na delavca v SRS, če gre za mlade družine z več otroki.

(pri izračunu se upošteva povprečni OD v letu 1982 — 14.365 din)
Prosilci oddajo svoje vloge:
— zaposleni delavci v svojih OZD;
— delavci, zaposleni pri obrtnikih pri Obrtnem združenju;
— upokojeanci pri svojem društvu upokojeencev;
— vojaški invalidi s pravico dodatka za pomoč in borci NOV pri občinski organizaciji ZB;

— upravičenci do stalne pomoči in invalidi pri Centru za socialno delo občine;

— drugi občani pri svoji KS.

Vloga za pridobitev stanovanja mora vsebovati:

— prošnjo z opisom socialnih in stanovanjskih razmer,

— potrdilo o zaposlitvi (tudi za ostale za delo sposobne člane družine),

— potrdilo o premoženjskem stanju,

— potrdilo o stalnem bivališču,

— potrdilo o skupnem gospodinjstvu,

— potrdilo o skupnih dohodkih družine,

— druga dokazila, za katera prosilec meni, da bi lahko vplivala na oceno razmer,

— izjavo prosilca, da nima motornega vozila, ki bi presegala vrednost 200.000 din

Razpisni rok traja do 31. 5. 1983.

Vloge, ki jih prosilci vlagajo v OZD in ostalih organizacijah, so le-te dolžne obravnavati in jih s svojim mnenjem, v razpisnem roku, poslati na Samoupravno stanovanjsko skupnost Vrhnika.

Nepopolnih in nepravilno prispelih vlog ne bomo obravnavali.

Izid natečaja — prednostna lista, bo objavljena v »Našem časopisu«.

April 1983

ODBOR ZA SOLIDARNOST

pri skupščini SSS Vrhnika

Predsednik

Dragica Gornjak I. r.

OBVESTILO

Izvršni svet skupščine SRS je na seji 31. 3. 1983 sprejel sklep, da se za obdobje april — junij 1983 ne spreminja količine bonov za gorivo, do katerih so upravičeni lastniki motornih vozil in strojev na podlagi veljavne uredbe o omejitvi prometa z motornim bencinom in plinskim oljem (Ur. list SRS, št. 46/82).

1. LASTNIKI TRAKTORJEV so tako upravičeni do bonov za nakup 100 litrov goriva za vse tri mesece skupaj, in sicer 1 bon za 50 l za mesec april in 1 bon za 50 l za mesec junij 1983.

2. LASTNIKI MOTORNH ŽAG — ne glede na status kmeta so upravičeni do bonov za nakup 51 goriva mesečno — skupaj 15 l za vse tri mesece

3. LASTNIKI VRTNIH KOSILNIC so upravičeni do bonov za nakup 51 goriva mesečno — skupaj 15 l za vse tri mesece.

Vsi lastniki traktorjev, motornih žag in vrtnih kosilnic, ki so ob delitvi po krajevnih skupnostih v skladu s takratnimi navodili prejeli manjše količine bonov, lahko dodatne bone dvignejo VSAKO SREDO od 8.30 do 12.00 in od 13.00 do 17.30 na sedežu upravnih organov občine Vrhnika.

Prav tako lahko vsako sredo dvignejo bone tudi vsi ostali lastniki motornih vozil, kmetijskih in gospodarskih strojev, ki jih še niso prejeli (zamudniki).

Občinski komite za družbenoeconomiški razvoj in družbeno planiranje

Občinski oddelek za notranje zadeve

Delovna skupnost Samoupravne stanovanjske skupnosti in Samoupravne komunalno-cestne skupnosti občine Vrhnika

RAZPISUJE
prosta dela in naloge
SALDAKONISTA

Pogoji za opravljanje del:

— srednja šola ekonomske smeri,
— dve leti delovnih izkušenj pri opravljanju knjigovodskih opravil,
— moralnopolična neoporečnost.

Dela in naloge saldokontista se razpisujejo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Vloge, opremljene s potrebnimi dokazili, sprejema Delovna skupnost 15 dni po objavi.

Vloge pošljite na naslov: Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika, Cesta gradenj 1.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po objavi.

Komisija za delovna razmerja pri
KMETIJSKI ZADRUGI VRHNIKA

objavlja

prosta dela in naloge

POMOŽNEGA DELAVCA V RAČUNOVODSTVU

Pogoji: 2-letna šola administrativne smeri ali osnovna šola in poznavanja tehnike razmnoževanja

Vloge pošljite na naslov: Samoupravna stanovanjska skupnost Vrhnika, Cesta gradenj 1.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po objavi na naslov: Kmetijska zadruga Vrhnika, Cankarjev trg 5, kadrovska služba.

OBČINA VRHNIKA
Občinski komite za družbene dejavnosti
in občo upravo

objavlja

prosta dela in naloge za nedoločen čas s polnim delovnim časom

1. DELAVCA ZA POMOŽNA TEHNIČNA DELA

Pogoji: 2-letna šola administrativne smeri ali osnovna šola in poznavanja tehnike razmnoževanja

2. DELAVCA ZA ČIŠČENJE PROSTOROV

Pogoj: osnovna šola

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati dostavijo v Kadrovsko službo, SO Vrhnika, Tržaška 1, v 8 dneh od dneva objave.

»ŽELEZOKRIVSTVO«

Maks Stanišič

Usnjarska 12

Vrhnika, tel. 752-732

Če gradite hišo, če ste se lotili kakršnekoli druge gradnje, vam nudim železokrivske usluge po ugodnih cenah! Kvaliteta zagotovljena! Se priporočam!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dobrega, tragično umrlega

MAKSA DOLNIČARJA

Iskrena hvala vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste z nami sočustvovali, darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti. Zahvala KS Sinja gorica, Združenju obrtnikov Vrhnika, Ribiški zvezi Ljubljana, Ribiški družini Vrhnika, športnim društvoma kegljačev in balinarjev Vrhnike, Ženskemu pevskemu zboru Sinja gorica, g. župniku in govornikom KS in ribiške družine.

Vsi njegovi

ZAHVALA

ob smrti dragega moža, očeta in deda

FRANCA TROHE

Iskrena hvala sosedom za pomoč in darovano cvetje ter prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala železniškemu oktetu LB Moste, dr. Petrovčiču in duhovniku za pogrebni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

ob izgubi naše mame in stare mame

JOŽEFE GRAH
z Verda

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se poslovlili od nje, jo spremili na zadnji poti in nam izrazili sožalje.

Posebno se zahvaljujemo sosedom, krajevnim skupnosti Verd, govornici za poslovlilne besede ter duhovniku za pogrebni obred.

Zahvaljujemo se tudi vsem ostalim, ki ste nam kakorkoli pomagali v trenutkih žalosti.

Vsi njeni

Množična udeležba krvodajalcev

Občani Vrhnike so presenetili sami sebe, še najbolj pa organizatorje krvodajalske akcije 25. aprila na Vrhniki.

Izkušnje iz zadnjih let so namreč pokazale vedno večjo nezainteresiranost na tem področju izkazovanja solidarnosti. Zaradi slabega odziva Vrhničanov na krvodajalske akcije v Ljubljani se je Zavod za transfuzijo SRS Ljubljana odločil, da se tokrat in nadalje odvzema krvi opravijo na Vrhniki.

Ne samo akcijo, predvsem pa na obveščeno in propagando, smo se na Občinski organizaciji RK Vrhnika po svojih močeh pripravljali in bi ob tem posebej radi pohvalili mlade člane Rdečega križa na osnovnih šolah.

Trud vseh organizatorjev od Občinskega odbora RK, družbenopolitičnih organizacij do organizatorjev v združenem delu in šolske mladine, ZKO ki je pripravila dvorano in Mlečne restavracije s toplim obrokom res ni bil zaman. 398 krvodajalcev v enem samem dnevu niso pričakovali niti največji optimisti in seveda niti Zavod za transfuzijo SRS iz Ljubljane, ki je na Vrhniki pripeljal ekipo z maksimalno razpoložljivimi kapacitetami glede odvzemnih mest. Zmisljivosti potujoče krvodajalske postaje je 250 oziroma nekaj več odvzemov na dan, na kar smo po predhodno zbranih prijavah bili tudi pripravljani, vendar pa smo na žalost v veliki večini sezname številca prijavitelcev dobivali šele med krvodajalsko akcijo. In 400 krvodajalcev, od

tega 100 prvič, je bil za krvodajalsko postajo le prevelik zalogaj.

Se eno pojasnilo smo dolžni. Za nesporazum okrog zaporednih števil na začetku akcije, in sicer od št. 1 do 30, in dvakratno vpisovanje v knjigo le-teh, je nedvomno kriva napačna informacija Transfuzijske postaje Ljubljana o poteku vpisovanja krvodajalcev.

Na občinskem odboru RK Vrhnika se bomo prizadevali, da bo akcija, ki bo 4. avgusta, bolj pripravljena. Z določitvijo ur odvzema za posamezne skupine (organizacije združenega dela in krajevne skupnosti) bomo skušali odpraviti odvečno čakanje, vendar le v primeru, da se ne bodo posebni avtobusi in kombiji, ki določeno po urah vozijo krvodajalce iz posameznih krajevnih skupnosti, vračali s terena prazni, kar se je zgodilo ob zadnjih akcijah.

Veliko stvari je, na katere bomo morali biti v prihodnje bolj pozorni. Vendar: vsak začetek je težak in tudi za organizatorje pri Rdečem križu to velja. S skupnim delom, z izmenjavanjem izkušenj in z dobro voljo ter s pričakovanjem večje solidarnosti med krvodajalci samimi pa bomo kos tudi tem začetnim težavam.

Za vso poštrevolnost in izkazano dobro voljo vsem krvodajalcem še enkrat hvala v imenu tistih, ki bodo to kri potrebovali!

OO RK VRHNICA

Janez Pečar prejel republiško priznanje OF

Janez Pečar je prvi Vrhničan, ki je prejel republiško priznanje OF. Ob dnevu Osvobodilne fronte mu ga je izročil predsednik RK SZDL Franc Šetinc.

Odveč je najbrž govoriti, kdo je Janez Pečar. Poznamo ga dobro, še posebno tisti, ki so kakorkoli vključeni v družbenopolitično življenje v občini. Že vrsto let je vztrajen in vzoren družbenopolitični aktivist.

Skromnost, delavnost in nenačuden vztrajnost so njegove najznačilnejše »poteze«. In skromno kot vedno je tudi tedaj odgovoril, ko smo ga vprašali kaj mu pomeni to priznanje. »Mislim, da je to priznanje za vso družbenopolitično aktivnost vse od osvoboditve pa do današnjih dni, hkrati pa je tudi priznanje vsem aktivistom, ki so delovali v socialistični zvezi in tudi tistim, ki so aktivni še danes. Samo en človek ne more tega doseči.«

Aktivist se mora marsičemu odpovedati, predvsem pa prostemu času. Tudi Janez ga ima malo, ampak najde si čas za gobe, čebele, za ureditev vrta, vsako nedeljo gre vsaj na Planino, tu so še vnuki — rad je tudi z njimi. »Ne, ne smeš biti malenkosten, tudi zameriti ne smeš. Kdor je občutljiv, prej ali slej odneha z aktivističnim delom. Vztrajen moraš biti! O, tudi jaz sem imel krizna obdobja, mislil sem »odmakniti«. Pa »prespiš« in vidiš, da le nekaj pripomoreš k nadaljnjemu razvoju. Kaj če bi vsi pustili vendar družbenopolitično delo! Lažje tudi prebiti krize, ker si v družbi tovarišev, ki enako mislijo in enako delajo za skupno korist. Spoznaš da se ne odpoveduješ marsičemu samo ti. Tu je še veliko drugih.«

Čeprav smo na začetku rekli, da ga poznamo, moramo omeniti nekaj najpomembnejših postaj njegovega življenja in dela.

Rodil se je 1. februarja 1931 na Vrhniki v družini, iz katere so starejši bratje aktivno sodelovali v partizanskih enotah med NOB. Takoj po vojni se je vključil v organizirano delo, bil je član mladinske skupine, ki se je imenovala »Štampetov most«.

Po vojni se je v delavnicah ministrstva za notranje zadeve v Ljubljani izučil za strojnega ključavničarja. V času uka je bil aktivno vključen v mladinsko in sindikalno organizacijo, kjer je bil član mladinskega komiteja v delovni organizaciji. Po odsluženju vojaškega roka se je leta 1953 zaposlil v Industriji usnja Vrhnika, kjer je bil zaposlen do leta 1979, ko je bil imenovan za tajnika Samoupravne stanovanske skupnosti Vrhnika. Leta 1961 je ob delu uspešno dokončal šolanje na delovodski strojni šoli. V delovni organizaciji je opravljal najrazličnejše samoupravne in družbenopolitične funkcije. Vrsto let je bil član upravnega odbora in delavskega sveta ter različnih komisij v delovni organizaciji. Po sprejemu v članstvo ZK leta 1959 je prevzemal najodgovornejše funkcije tudi v Zvezi komunistov. Bil je izvoljen v tovarniški komitej leta 1962 za sekretarja komiteja.

Po uspešno dokončani enoletni partijski šoli, ki jo je obiskoval v letu 1963, je bil imenovan za organizacijskega sekretarja Ob-

Janez Pečar

činskega komiteja ZKS Vrhnika.

Za predsednika Občinske konference SZDL (tedaj odbora) je bil prvič izvoljen leta 1964 ter funkcijo uspešno opravljal do leta 1967. Kasneje je deloval v različnih organih skupščine občine ter v družbenopolitičnih organizacijah kot član predsedstva in izvršnega odbora OK SZDL, član Komiteja ZK v različnih komisijah, itd.

Na programsko-volilni seji v maju 1979 je bil kot delegat sindikata ponovno izvoljen za predsednika Občinske konference SZDL. To funkcijo je opravljal do decembra 1981. Sedaj pa je predsednik družbenopolitičnega zbora Občinske skupščine Vrhnika.

Izredno aktiven je že vrsto let tudi na kulturnem področju, saj je dolgoletni član pevskega zbora Industrije usnja Vrhnika. Vrsto let je bil tudi član pihalnega orkestra.

Nedvomno ne gre prezreti tudi njegove pripravljenosti na sodelovanje v krvodajalskih akcijah Rdečega križa. Do sedaj se je že 20-krat odzval na to solidarnostno akcijo.

Maratonska pogajanja za telefone v krajevni skupnosti Log

TELEFON je električni aparat za prenos govora na daljavo. Njegov izumitelj Graham Bell, ki je svojo iznajdbo pokazal v Philadelphiji leta 1876. Že leta 1889 bila zgrajena prva avtomatska centrala vključena v promet v ZDA. Pri nas so avtomatske centrale uvedene v naseljenem zaporedju: leta 1927 v Ljubljani, Novem Sadu, leta 1928 v Zagrebu, leta 1929 v Mariboru in 1. 1931 v Beogradu. Danes je telefon v razvitih in srednje razvitih deželah praktično že v vsaki hiši. Evropski po statistiki samo še Albanija, Jugoslavijo po številu priključkov na prebivalstvo.

Pri nas se telefon še vedno obravnava kot predmet osebnega standarda.

To je samo nekaj dejstev, ki jih vsako pozna, oziroma jih je mogoče prebrati v vsaki enciklopediji oz. statističnih podatkih.

KS Log je relativno mlado naselje s 250 hišami in cca 1000 prebivalci, ki se tako razvilo praktično v zadnjih desetletjih. Večina priseljencev je že takoj na začetku vložila prošnjo za telefonski priključek, tako da so le-te stare v povprečju že osem let. Danes je na Logu približno priključkov in še ti so zgosteni pravzaprav samo v enem od petih zaselkov v krajevni skupnosti.

Načrt za izgradnjo telefonske centrala na Logu obstoja že dolgo in je bil v prejšnjem srednjoročnem razdobju celovito načrtovan v plan PTT, potem pa prenehan v skladu s planom PTT, ki je bil v naslednjem letno razdobju 1985—1990. Enaka situacija je tudi v sosednjih krajevnih skupnostih — v Dragomerju in na Bevkah. Omenjena centrala pa naj bi služila za vse KS.

Lani so se vse tri KS povezale in se dogovorile za ustrezne odbore, ki so začeli akcijo za postavitev kontejnerja s priključki, pri čemer naj bi krajinam izdali pomagali tako s finančnimi sredstvi kot tudi s prostovoljnimi delom. Povezava treh KS je v tem primeru tudi zgleden primer sodelovanja, ko gre za skupne interese občanov in delovnih ljudi na širšem geografskem območju.

Ob pomoči IS OS Vrhnika, ki je dal svojo podporo, je bilo potem tudi več stankov, ki so se jih udeležili predstavniki SKIS Vrhnika, PTT in krajevnih skupnosti. Postavitev kontejnerske centrala je bila ponovno vključena v tekoči srednjoročni načrt.

V zadnjem času pa dobivajo nekateri krajin priključke, in sicer iz Brezovice, čeprav smo se s pošto Brezovica pogovarjali prvotno o celotni povezavi in ker bil predračun previsok (cca 70 tisoč dinov na prebivalca v letu 1982), smo pogovore nadaljevali s pošto Vrhnika. Krajani bi pri tem plačali samo vrednost priključka (cca 23 tisoč din). Kljub vprašanju niti na Log niti drugi dve KS nista dobili uradno obrazložitve glede omenjenih priključkov. Govori pa se celo o tem, da je priključek na razpolago še več in da PTT zdaj priključek samo s dovoljenjem oziroma s soglasjem posameznih KS.

Na podlagi vseh pogovorov s PTT in podlagi ankete, ki smo jih v vseh KS izvedli na lahkotno, da bi vse tri KS dokazno inacionalno izkoristile zmogljivost 600 priključkov (na področju vseh treh KS cca 350 prebivalcev), tako da bi bila celotna finančna konstrukcija in v njej nanašna obveznost posameznikov sprejemljiva. Sedaj, ko se priključki (po kakšnem ključu?), se ta skupna konstrukcija ruši. Komu to služi?

V KS živijo ljudje različnih poklicev — obrtnikov do družbenopolitičnih delavcev — od neposrednih proizvajalcev do kmetov. Vsak ima svoje razloge za pridobitev telefona. Mislimo, da je KS poklicana, da na osnovi analize in razprave naredi pravo tisto listo, s katero bi bili seveda seznanjeni vsi krajin. Sedajni priključki pa delijo, kot že rečeno, brez vednosti krajevnih skupnosti.

Ob tem je seveda treba še omeniti, da smo na Logu že leta 1981 zaprosili za javni telefonski govorilnik. Naša prošnja je bila odbita, češ da ni priključkov. Tudi krajin, ki so prevzeli vrsto obveznosti življenju kraja, so brez telefona.

Danes, ko so vse investicije ustavljene, ko gradnja telefonskih central nima pomena, bi bilo treba pravzaprav akcijo KS krajanov ter njihovo pripravljenost, da sodelujejo, pozdraviti. Kot rečeno, so krajin pripravljene vložiti finančna sredstva v prostovoljno delo.

Ob koncu smo še to — priključki, ki danes delajo, so zračni, v našem dogovoru pa smo se zavzemali za podzemne vode. Težko bo vse krajin, ki že imajo priključke, prepričati, da bodo sodelovali pri akciji z delom in doplačilom za izvedbo teh del. To lahko še poveča morebitna protija, ki pa v kraju nastajajo že s tem, se brez potrebnega pojasnila delijo priključki. Za odprto pismo smo se v Krajevni skupnosti Log odločili zato, ker želimo biti pisne odgovore vseh pristojnih institucij, posebej pa PTT, v katerih boste omenili zložili svoje ravnanje in razloge za neoblikovane odločitve, ki so bile sprejete mimo pogovorov s predstavniki treh KS: Log, Dragomer in Bevke.

Svet KS Log

pri Brezovici

Letošnje izvozne možnosti Lika

Sedanji gospodarski trenutek zahteva od vseh naših delovnih organizacij, še posebej pa od obstoječih in potencialnih izvoznikov, da vložijo vse napore v nadaljnje povečanje izvoza in s tem prispevajo svoj delež k našim stabilizacijskim naporom. Čeprav Liko z letnim izvozom okrog 10 milj. US\$ (v celoti na konvertibilno področje) ne sodi med največje izvoznike, pa dosega zelo ugodno pokrivanje uvoza z izvozom, ki je štirikrat večje kot uvoz. Dosedanji rezultati ga obvezujejo, da doseže na zunanjetrgovinskem področju še nadalje obdrži vsaj na doseženi ravni in jih v okviru realnih možnosti še izboljša.

Doseženi izvozni rezultati v prvih mesecih letošnjega leta se bistveno ne razlikujejo od dosežkov v istem obdobju preteklega leta. Izvoz TOZD Tovarna stolov, ki zavzema najpomembnejši in pretežni del v izvozu, Lika, je sicer nekaj nižji kot lani, vendar v okviru planskih prizadevanj. Zato pa je bistveno večji izvoz TOZD Tovarna vrat, pa tudi TOZD Primarna predelava izvaža v okviru predvidenega načrta. V celoti celo presegajo zadane in planske naloge, ki so bile postavljene na nivoju lanskega letnega izvoznih dosežkov.

V neugodnih razmerah na svetovnem trgu pohištva so tak izvoz lahko dosegli le ob polni angažiranosti in vzajemnem sodelovanju vseh zainteresiranih temeljnih organizacij in služb. V prvi vrsti so se uspeli obdržati na trgu, ob dejansko nespremenjenih cenah, predvsem s prilaganjem ponudbe z novimi in kvalitetnejšimi izdelki, katerih število se je v TOZD Tovarna stolov povečalo za več kot 50 odstotkov. Ostali dve temeljni organizaciji sta prav tako razširili svoje ponudbe v izvoz, TOZD Tovarna vrat s širšim izborom vratnih kril in TOZD Primarna predelava z izdelki višje stopnje obdelave (struženi elementi). Tako razširjen proizvodni asortiman je za-

hteval tudi mnogo večje napore za realizacijo doseženih rezultatov, kar se bo v določeni meri odražalo tudi na večjih proizvodnih stroških.

Vsi dosedanja napori bodo obrodili še boljše rezultate v prihodnjem obdobju, ko lahko realno pričakujemo izboljšanje splošnih tržnih razmer in s tem tudi večje povpraševanje kupcev po njihovih izdelkih.

Z uveljavljanjem vojaškega usposabljanja žensk v oboroženih silah na podlagi njihove prostovoljne odločitve se uresničuje ustavna in zakonska pravica vseh državljanov SFRJ, da se pripravljajo na obrambo države. Ker za ženske ne velja naborna obveznost in obveznost služenja vojaškega roka, jim je z zakonom omogočeno, da se prostovoljno javijo na vojaško usposabljanje ter da po tem usposabljanju ostanejo vojaške obveznice za naloge, za katere so se usposobile. S tem se razširja možnost za vključevanje žensk v opravljanje nalog in aktivnosti na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, saj se s to vrsto usposabljanja omogoča, da se usposobijo ne le za vojakinje in mlajše oficirke, ampak tudi za rezervne oficirke. S tem se nadaljuje tradicija pridobitve narodnoosvobodilne borbe in revolucije, ko je v izrazito težkih razmerah oboroženega odpora sodelovalo v raznih oblikah borbe okrog 2 milijona žensk.

Da bi se ženskam, vojaškim obveznicam, omogočilo, da pridobijo ustrezna vojaška znanja in veščine in se tako usposobijo za vključevanje v oborožene sile in neposredno sodelovanje v oboroženem splošnem ljudskem odporu, je z novim zakonom o vojaški obveznosti, ki je začel veljati 5. 7. 1980, omogočeno, da se tudi ženske kličejo na vojaško usposabljanje, ki je določeno kot posebna oblika vojaške obveznosti.

To usposabljanje temelji na prostovoljnosti, torej da se na to vrsto usposabljanja pokliče le tiste obveznice, ki so se prostovoljno prijavile za usposabljanje in ki izpolnjujejo predpisane pogoje glede starosti in zdravstvene sposobnosti.

Na vojaško usposabljanje pa lahko pokličejo ženske v letu, ko dopolnijo 19 let starosti pa do koledarskega leta, ko dopolnijo 27 let starosti. Starostna doba, v kateri se lahko ženske odločijo za prostovoljno vojaško usposabljanje, je enaka starostni dobi, v kateri nabornike kličejo na služenje vojaškega roka.

Za razliko od vojaškega roka, ki traja 15 mesecev, razen izjem, ki so predpisane z zakonom, prostovoljni vojaški pouk žensk lahko traja naj-

Sedanja predvidevanja so namreč v primerjavi s preteklim letom v mnogočem drugačna. Če so v lanskem aprilu z vso negotovostjo pričakovali, kako globok bo padec povpraševanja, ki se je začel kazati že konec predhodnega leta, pa letošnje napovedi kažejo perspektivno v smeri oživljanja trga in nekoliko bolj stabilnih tržnih razmer. Čeprav o dolgoročnih možnostih nikakor ne moremo trditi, da so ugodne, saj so tudi za njihovo panogo v veliki meri odvisne od splošnih gospodarskih in političnih razmer v svetu, pa zaenkrat že omenjene kratkoročne napovedi dovolj realne.

V takih razmerah bodo lažje in ugodneje izkoristili vse proizvodne zmogljivosti v posameznih temeljnih organizacijah; do konca leta pa bodo v kolikor ne bi prišlo do bistvenih negativnih premikov, najmanj izpolnili začrtane planske cilje.

A. K.

Tudi ženske v JLA

Z uveljavljanjem vojaškega usposabljanja žensk v oboroženih silah na podlagi njihove prostovoljne odločitve se uresničuje ustavna in zakonska pravica vseh državljanov SFRJ, da se pripravljajo na obrambo države. Ker za ženske ne velja naborna obveznost in obveznost služenja vojaškega roka, jim je z zakonom omogočeno, da se prostovoljno javijo na vojaško usposabljanje ter da po tem usposabljanju ostanejo vojaške obveznice za naloge, za katere so se usposobile. S tem se razširja možnost za vključevanje žensk v opravljanje nalog in aktivnosti na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, saj se s to vrsto usposabljanja omogoča, da se usposobijo ne le za vojakinje in mlajše oficirke, ampak tudi za rezervne oficirke. S tem se nadaljuje tradicija pridobitve narodnoosvobodilne borbe in revolucije, ko je v izrazito težkih razmerah oboroženega odpora sodelovalo v raznih oblikah borbe okrog 2 milijona žensk.

Da bi se ženskam, vojaškim obveznicam, omogočilo, da pridobijo ustrezna vojaška znanja in veščine in se tako usposobijo za vključevanje v oborožene sile in neposredno sodelovanje v oboroženem splošnem ljudskem odporu, je z novim zakonom o vojaški obveznosti, ki je začel veljati 5. 7. 1980, omogočeno, da se tudi ženske kličejo na vojaško usposabljanje, ki je določeno kot posebna oblika vojaške obveznosti.

To usposabljanje temelji na prostovoljnosti, torej da se na to vrsto usposabljanja pokliče le tiste obveznice, ki so se prostovoljno prijavile za usposabljanje in ki izpolnjujejo predpisane pogoje glede starosti in zdravstvene sposobnosti.

Na vojaško usposabljanje pa lahko pokličejo ženske v letu, ko dopolnijo 19 let starosti pa do koledarskega leta, ko dopolnijo 27 let starosti. Starostna doba, v kateri se lahko ženske odločijo za prostovoljno vojaško usposabljanje, je enaka starostni dobi, v kateri nabornike kličejo na služenje vojaškega roka.

Za razliko od vojaškega roka, ki traja 15 mesecev, razen izjem, ki so predpisane z zakonom, prostovoljni vojaški pouk žensk lahko traja naj-

manj dva in največ 6 mesecev. Trajanje pouka se določa na podlagi nalog, za katere se ženske usposabljujejo in katere bodo opravljale v oboroženih silah. Predvideno je, da pouk v poskusnem obdobju traja 6 mesecev v šolah za rezervne oficirke, za druge dolžnosti v rodovih in službah pa nekaj manj kot 3 mesece.

**DIGISTROJ
MOLEK Adolf
Pionirski 7
(Janezova vas)
Vrhnika
Tel.: 752-604**

Takoj zaposlim delavca, ki ima veselje in željo delati kot serviser pisarniških strojev.

Zaželen je poklic strugarja, ključavničarja ali podobno.

Oglasite se!

Mladim je pri Štampetovem mostu spregovoril Tone Debevc-Stalarjev

Kurirčkova pošta mimo vseh zased

Ko so 6. aprila pri Štampetovem mostu naši pionirji od logaških prejemali kurirčkovo pošto, so bili z njimi tudi nekdanji partizanski kurirji. Celo ogenj so zakurili kot včasih v partizanih. Ob ognju so pionirji imeli tudi krajši kulturni program, kjer jim je spregovoril tudi Anton Debevc-Stalarjev. Nato pa so kurirji iz Cankarjeve šole ponesli kurirčkovo torbico v vojašnico Ignaca Volčja-Frica, kjer so jih sprejeli vojaki. Naslednje jutro pa je torba na ramah pionirjev obiskala Žito, Iskra Antene in se ustavila v vojašnici Ivana Cankarja. Okrog devetnajste ure pa je bila že sredi Vrhnike. Na zelenici pred Mercatorjem so se zbrali mladinci, pionirji, taborniki, planinci in tudi drugi krajin, tu je bil miting ob tabornem ognju. V mladinskem klubu pa je pošta prenočila.

Naslednji dan pa je kurirčkova pošta krenila preko Verda v Bistro, kjer so jo ob kratkem kulturnem programu vrhniški pionirji predali borovniškim. Naslednji postanek je bil pri spomeniku padlih partizanov v Dolu. Medtem ko smo čakali na prihod torbice, smo izvedli kulturni program.

Najprej smo pozdravili predstavnike ZB, nato je otroški pevski zbor zapel tri pesmi. Kaj so kurirji doživeli po poti, smo zvedeli iz pesmic Kurir in Prva pot. Svoje razmišljanje o partizanski poeziji je prebrala Jelka iz 8. a. Slišali smo tudi sestavek o tem,

kako je kapitulacijo Italije doživel stari ata sedmošolke Ksenije. Z zanimanjem smo poslušali Grabeljskovo črtico Srnjak. Prozo in poezijo je popestril Gregor iz 5. razreda s harmoniko.

Nato so med nas pritekli kurirji s torbico. Uspelo jim je, da so jo varno prenesli mimo vseh zased v šolo. Sprejeli smo jih v ploskanjem. Predsednica PO je prebrala pozdravno pismo in opisala pot. Program smo sklenili s pripovedovanjem Jožeta Merlika.

V soboto in nedeljo je torbica prenočila v šoli. V ponedeljek, 11. aprila, pa so jo kurirji predali pri Kaminu pionirjem iz osnovne šole Log — Dragomer, je opisala pot Kurirčkove pošte Romana Grdina.

Dva dni so torbico nato pionirji s te šole varno nosili preko vseh preprek in jo 13. aprila predali viškim pionirjem.

**Trajna delovna skupnost
samostojnih kulturnih delavcev
DOKUMENTARNA p. o.
Log, Cesta na breg 12
61351 Brezovica**

Na podlagi 2. sklepa 7. seje zbora delovne skupnosti z dne 14.3. 1983 razpisuje Trajna delovna skupnost samostojnih kulturnih delavcev DOKUMENTARNA p. o., Log, Cesta na breg 12, 61351 Brezovica po 44. členu svojega statuta dela in naloge

GLAVNEGA UREDNIKA IN INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA

Posebni pogoji:
1. kandidat mora biti vpisan v razvid samostojnih kulturnih delavcev pri Republiškem komiteju za kulturo SRS
2. zaželeno priznanje visokošolska ali najmanj srednješolska izobrazba z najmanj 10 let delovnih izkušenj na področju RKT davčnosti. Zbor delovne skupnosti bo na podlagi pisnih vlog kandidatov o sprejetju odločil 30 dni po datumu te objave.

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — ureja uredniški odbor: Marina Jereb (predsednik), Vida Curk, Milorad Borčić, Jakob Šušman, Milan Selan, Cvetka Glumac, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Ivan Žitko (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-54000 — Telefonska številka uredništva: 751-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.